

FOR FASHIONABLE
JEWELLERIES

7 - 09

Visit

42117 1965

SURYA Jewellers

Manufacturing Jewellers

**127, KASTURIAR ROAD,
JAFFNA.**

Phone: 7131

மங்கையைரின் அங்கம் ஜொலிக்க!
எங்கள் தங்க நகைகளை அணியுங்கள்!

ஐ வித விதமான
டிசைன்களில்

ஐ மாற்றுக் குறையாத
தங்கத்தில்

ஐ மனதிற்கேற்ற
ஆபரணங்கள்.

இன்றே வருக!

எங்களிடம் வருக!

நா. துரையப்பாப் பத்தர்
& சன்ஸ்

131, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,

(Prop: து. வேணுகோபால்)

வீட்டுக்கு ஒரு வாசிகசாலை

உங்கள் வீட்டு வாசிகசாலையில்
இடம்பெறவேண்டிய சிறந்த
முன்று நூல்கள் இவை!

1 கயமை மயக்கம்.
வரதர் எழுதிய சுவையான
சிறுகதைகளின் தொகுப்பு
விலை: 2.25

பேன்: 348

2 சிலம்பொலி
நாவற்குழியூர் நடராஜன் ஆக்கிய
அருமையான கவிதைக் கொத்து
விலை: 1.75

3 சிலம்பின் சிறப்பு
பொன். முத்துக்குமாரன் தரும்
தீஞ்சுவைச் சொல்லோவியம்
விலை: 2.50

வரதர் வெளியீடு.

226, காங்கேசன் துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வீலையுயர்ந்த மூலப்பொருட்களைக்கொண்டு
சுகாதாரமுறைப்படி சத்தமாக

நவீன
இயந்திரங்கள்ால்
தயாராகும்

பேபி மார்ட் ஸ்பெஷல்

பானங்களை யே அருந்துங்கள்
எல்லா இடங்களிலும்
கடைக்கும்

சுய்நீரமணியம்
சோடாக்
கம்பெனி

வல்வெட்டித்துறை
போன் : 97.
தந்தி : SODA

கிளை : ரூஜாஸ்ரோர்ஸ்
2/B ஸ்ரான்லீ ரோட்
யாழ்ப்பாணம் போன் : 313.
தந்தி : ESVES.

YOUR HAND REVEALS ALL

கைரேகை நிபுணர் - புரபசர் விந்தா
லேக்வியூ ஹோட்டல், 1-ம் இலக்க அறை

91, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மனக்கவலையா? குடும்பக்கஷ்டமா? கவலைவேண்டாம். இதே புரபசர் விந்தா அவர்கள் இருக்கிறார் அவரைக் கண்டு ரூபா இரண்டு கட்டணத்துடன் கைபார்த்து 5 கேள்விகளுக்குப் பதில்பெற்றுச் செல்லுங்கள். அத்துடன் அவரிடம் எல்லாவிதக் கஷ்டங்களையும் பறக்கடிக்கக்கூடிய, இந்தியாவில் காசிதேசத்தில் பிராமணர்கள், சந்தியாசிகள் (யோகிகள்) யாபேரும் கூடி எட்டுக்கிரக சேர்க்கையின் போது விசேஷமாய் தயார்செய்யப்பட்ட வீரபத்திரக் கடவுளின் கவசம் உண்டு. அவை, ஒருவருட உத்தரவாதமுள்ளது ரூபா 3-50, இரண்டு வருட உத்தரவாதமுள்ள கிரகணத்தின்போது தயார்செய்யப்பட்டது ரூ.7-50. 3½ வருட உத்தரவாதமுள்ள எட்டுக்கிரக சேர்க்கையின் போது தயாரிக்கப்பட்டது ரூ.17-50.

இக்கவசங்கள் வெற்றி, கவசம், காதல், பிரசவம் ஆகியவற்றிற்கு உறுதுணையும் கல்விகற்க முடியாத மாணவர்கட்கும், கீழ்ப்படிவில்லாதபிள்ளைகட்கும் உதவியும், சாரதிகள், பிரயாணிகட்கும், பலவீனமாயிருப்பவர்கட்கும் பாதுகாப்பும், மற்றும் தீராத வியாதிகளினால் பீடிக்கப்பட்டுக் கஷ்டமடைவோர்க்கு நோய்தீர உத்தரவாதமும் அளிக்கும்.

செவ்வாய் தோஷத்திற்கு அகப்பட்ட ஆண், பெண்களுக்கு திருமண விஷயங்கள் பேசி தடைப்படும். இன்னும் பல விஷயங்கள் கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாதது போல் ஆகும். இவைகளிலிருந்து விடுதலை பெறவும், வேலைதேடி அலைபவர்கட்கு இலகுவில் வேலை கிடைக்கவும் ரூ 17-50 இயந்திரம் பாவித்தால் 90 நாட்களில் பலன் கிடைக்கும். இவ்வாறு பலன் பெற்றோர் அனேகம் பேருளர். நீங்களும் ஏன் பரீட்சிக்கக் கூடாது?

[WANTED: Canvassers of both sexes. Travelling allowance plus 100/- will be paid. Experienced and matured persons Preferable. Contact Prof VINDHA]

பரருக்கு ஒளி கொடுப்பது சந்திரன்!
ஊருக்கு ஒளி கொடுப்பது மின்சாரம்!!
உங்களுக்கு வழி அமைப்போம் நாங்கள்!

உங்களுக்குத் தேவையான

மின்சார உபகரணங்களை

இலகுவாகவும் மலிவாகவும் எங்களிடம் பெறலாம்

மின்சார ஒப்பந்தவேலைகள்

ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

“எலக்ரோ லக்ஸ்”

காங்கேசன்துறை வீதி

:

சுன்னாகம்.

அழகிய தங்கப்பவண்
நகைகளுக்கும்
வைரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

ஓடர் நகைகள்
குறித்தகாலத்தில்
உத்தரவாதத்துடன்
செய்து கொடுக்கப்படும்

கே. டி. எம். ஜுவல்லர்ஸ்

நகை வைர வியாபாரம்.

67, கன்னுதிட்டி

:

யாழ்ப்பாணம்

கலைச்செல்வி

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

—பாரதியார்.

கலை: 7

புரட்டாதி-SEPTEMBER: 1965

காட்சி. 9

கதை:

வினாயகி

நீ + நான்

தெய்வம்

துரை

பெரிய ரசிகர்

கவிதை: பிரம்மா வந்துகொடு

பிற:

இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்

வாசகர் கருத்து

பத்தாம் பக்கம்

பலதும் பத்தும்

கடமைவீரர்

நம் நாட்டு வாசகர்

பட் பட்

திருக்குறள் கிர்த்தனை

சினிமா

பேரும்பரிசும்

செலவைக் குறையுங்கள்! சலவை செய்ய

இரண்டு சதம்!

20 சதத்திற்குப் பெரிய
மில்க்வைற் நீலக் கட்டி
வாங்கினால் 10 உடுப்பு
கள் சலவை செய்யலாம்.

கடைகளில் மில்க்வைற்
வேண்டும் என்று
கேளுங்கள்; மில்க்வைற்
தானா என்று பார்த்து
வாங்குங்கள்.

சிக்கனத்திற்கும் சிறந்த சலவைக்கும் உகந்தது.

மில்க் வைற் நீல சோப்

வாசகர் கருத்து

‘அறி’ந்தேன்!

சென்ற இதழில் கல்வயல் குமாரசாமி எழுதிய “அறிவு” கவிதையைப் படித்துச் சுவைத்தேன்; சுவைத்துப் படித்தேன். தேனினுமினிய கவிதையைத் தந்த அவரைப் பாராட்டுகின்றேன். கொழும்பு. —க. வேல்முருகன், சம அந்தஸ்து!

சுபாஷ் போலிஸ் கதந்திரப் பிரகடனம் தமிழிலும் வாசிக்கப் பட்டது என்பதை “கலைச்செல்வி” மூலத்தான் அறிந்தேன். மொழிப் பிரச்சனையால் இங்கே முட்டி மோதுகின்றோம். ஆனால் தங்கத் தமிழின் அருமையை என்றே உணர்த்திவிட்டாரே வங்கச் சிங்கம்!

கண்டி. ப. சின்னத்துரை. திருப்பணி!

தேசியத் திருத்தலம்—தலையங்கம் காலத்திற்கேற்ற கருத்துச் சுரங்கம். கதிர்காமக் கந்தன் பெயரால் தேசிய ஒற்றுமை இந்நாட்டில் ஏற்படவேண்டும். “கலைச்செல்வி”யின் பணி பாராட்டுக்குரியது. கொடிகாமம். —நா பாலசிங்கம், ராசபார்வை.

கனகராசன் எழுதிய “இதயத்தின் பார்வை” என் இதயத்தைப் பார்த்து விட்டது; பாதித்தும் விட்டது.

நுவரெலியா. —ஆர் ஜெயராசா நிழலின் நிழல்.

சமீபத்தில் நான் படித்த கதைகளுள் “உறவின் நிழல்” எனக்குப் பிடித்தது. சம்பவங்களும் அவை சொல்லப்பட்ட பாணியும் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன. கதாசிரியர் சிவச்சந்திரன் வாழ்க!

நல்லூர். —பரம். ம(வி)லையேற்றம்

நுவரெலியா போன்ற மலையகப் பட்டணங்களிலே “கலைச்செல்வி”

யை 35 சதம் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதைத் தடுக்க ஏதாவது செய்ய. உங்கள் விற்பனையாளருக்குப் போதிய பிரதிகளை அனுப்பினாலென்ன! நுவரெலியா.

—ச. மாட்டின் டயஸ், மலையுண்டானுல் இடமுண்டு!

“கலைச்செல்வி”யில் மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு அவசியம் சிறிய இடமாவது தரப்பட வேண்டும். அவர்களைக் கவரக்கூடிய கதைகளும் தொடர் கதைகளும் இடம்பெறல் வேண்டும்.

பண்டாரவளை. —மூர்த்தி, எங்கள் இடம்!

முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டிகளுக்கும் தங்களால் இயன்ற இடமளிப்பீர்கள் என்பது என் எண்ணம். உங்கள் பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு இது அவசியம். இவ்விடத்தில், தங்கள் பத்திரிகையைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்து பிரபலமடையச் செய்யச் சித்தமாயுள்ளேன்.

நிந்தலூர். —எஸ். முத்துமீரான். உங்கள் இடம்!

கற்பனை உலகிற் சஞ்சரித்துப் பல இலக்கியப் படைப்புக்களைத் வருகின்றார்கள் நமது எழுத்தாளர்கள். அவற்றைத் தாங்கி வெளியாகும் பல சஞ்சிகைகளுள் “கலைச்செல்வி” முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. ஊரெழு. —அ. கனகசூரியர், கலை சிறிது காட்சி பெரிது!

உருவிற்கிறியவளானாலும் கருத்தாழமும் கட்டுக் கோப்பும் கொண்டவர் கலைச்செல்வி. அவள் என்றும் கலைக்குச் செல்வியாகவே வாழ்க! சாவகச்சேரி.

—வே. சந்தானலட்சுமி

இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்

நீயிலிருக்கும் பணம் நழுவிவிடுகிறது. “பாடுபட்டுச் சேர்த்தது பயனற்றுவிட்டதே” எனப் பகலிரவாய் அழுகின்றோம்.

நமக்குச் சொந்தமானதைப் பிறர் அநியாயமாகக் கவர்ந்து செல்கின்றார்கள் “பறிகொடுத்து விட்டோமே” எனப் பரிதாபக் குரலெழுப்புகின்றோம்.

நமது அங்கங்களின் ஒருபகுதி எப்படியோ துண்டிக்கப்படுகின்றது. ஆவியே பிரிவதைப்போன்று அவலக்குரல் கொடுக்கின்றோம்.

ஆனால்—

பரம்பரை பரம்பரையாக நாம் கட்டிக் காத்த பண்பு, உயிரைப் போற் பேணிய உயிர்தனிப் பண்பு நம்மை விட்டுப் பிரிந்து, நம்மைக்கண்டு பயந்து, பறந்து செல்கின்றது.

நாம் என்ன செய்கின்றோம்?

நாம் அதை அறியாது, உணராது, அதையெண்ணி வருந்தாது இருக்கின்றோம்!

முன்னையவை புறப்பிரிவுகள்; பின்னையது உள் இழப்பு. முன்னையவை கொடுக்கும் உடனடித் தாக்கத்தைப் பின்னையது கொடுப்பதில்லை. ஆகவேதான் இந்த இழப்பை நாம் அறிந்தும் அறியாது உணர்ந்தும் உணராது, தெரிந்தும் தெளியாது நம் மனம்போனபோக்கிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கின்றோம்.

இந்த நிலை நீடித்தால்...?

இந்த உள் இழப்பே, உயிர் இழப்பாகவும் முடியும். ஆம், பண்பற்றவர்கள் இருந்தும் இறந்தோரே!

இழந்த பண்பைத் திரும்பப் பெறுவதும் இருக்கும் பண்பைத் தொடர்ந்து காப்பதும் சாத்தியமா?

திக்குத் தெரியாத காட்டில் திகைத்துநிற்கும் உணர்வு ஏற்படுகின்றது.

ஒளியூட்டி, வழிகாட்டிக் களிப்பூட்டி வருகின்றன இலக்கியங்கள்.

சிறந்த மனிதர்களின் உயர்ந்த சிந்தனைகளைக் கொண்டுள்ள இலக்கியங்களைப் படிப்பதனால் மனிதன் மனிதனாகின்றான்; அவன் மகாத்மாவாகின்றான்; அவன் அமரனாகின்றான்.

வானவூர்தி மனிதனின் படைப்புத்தான். அது மனிதனின் உடலை உயரத் தூக்கிச்செல்லும்.

இலக்கியமும் மனிதனின் படைப்புத்தான். அது மனிதனின் உள்ளத்தை உயரச்செய்யும்.

ஓண்பார்ந்தநேயர்களே!

வணக்கம். ஒவ்வொருமாதமும் முதலாந் திகதியன்றே “கலைச் செல்வி” வெளிவரத் தொடங்கிய தன்பின், வாசகர்களிடையேயும் எழுத்தாளர்களிடையேயும் இப்பத்திரிகையைப்பற்றிப் புதியதோர் நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் பிறந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். சில அன்பர்கள் தாமாகவே சந்தர்ப்பணத்தை அனுப்பி எம்மை ஊக்கப்படுத்தி வருகின்றார்கள். இவர்களனைவர்க்கும் நமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இருபத்தைந்து சதம் கொடுத்துக் “கலைச்செல்வி”யை வாங்குவதில்லம்பார்க்க, அப்பணத்திற்குக் “குமுதம்” வாங்கிவிடலாம் என நினைக்கும் பலர் இங்கிருக்கின்றார்கள். எனினும் அவர்கள் மத்தியிலே “கலைச்செல்வி”யைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்தே வருகின்றோம்” என எழுதியிருக்கின்ற திரிகோணமலையிலுள்ள இலக்கிய நண்பர் புரட்சிபாலன் அவர்கள் திருக்கோணமலையில் மட்டுமல்லாது, இலங்கை முழுவதிலும் இத்தகைய மனப்பான்மையுடையவாசகர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நாம்றிவோம். கவர்ச்சி, பக்கங்களின் எண்ணிக்கை முதலியவற்றைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியப் பத்திரிகைகளின் விலை மலிவு என்பதை நாம்மறுக்கவில்லை. “கலைச்செல்வி” இந்நாட்டுப் பத்திரிகை, அதில் எழுதுபவர்கள் இந்நாட்டு எழுத்தாளர்கள். “கலைச்செல்வி” வளர்ச்சியடைந்தால், அதனால் நோடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பயன்பெறுபவர்கள் இந்நாட்டு மக்களே. ஆகவேதான் “கலைச்செல்வி”க்கு ஆதரவு நல்கும்படி

நாம் கேட்கின்றோம். உதட்டளவில் நில்லாது, உண்மையாகவே ஆதரிக்கவேண்டும். பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிக்க வேண்டும், நண்பர்களையும் வாங்கத் தூண்டவேண்டும் அப்போதுதான் “கலைச்செல்வி” வளர்ச்சியடையும்; இந்தியப் பத்திரிகைகளுக்கு ஈடாக நிற்கும்.

“கலைச்செல்வி”யில் வெளியாகும் கதை, கட்டுரை, கவிதை பற்றிய கருத்துரைகளை நீங்கள் எழுதியனுப்ப வேண்டும். தரமானவற்றைப் போற்றும் பண்பும், தவறானவற்றைச் சுட்டிக் காட்டும் பண்பும் நம் வாசகர்களிடையே வளரவேண்டும் என்பது நமது விருப்பம். எழுத்தாளர்களுக்கு நாம் சன்மானம்தான் கொடுப்பதில்லை; அவர்களுடைய படைப்புக்களைப் பற்றிய உண்மையான கருத்துக்களையாவது நாம் மனம் திறந்து கூற வேண்டாமா?

பிரமுகர்களின் பேட்டிவரிசையை ஆரம்பிக்கும்படி சிலர் வற்புறுத்துகின்றனர். இதற்கான ஏற்பாடுகளை நாம் செய்துவருகின்றோம். சிலரை நாமே பேட்டி காண்போம்! சிலரை நீங்களே காணலாம். எப்படி? நீங்கள் கேட்கவிரும்பும் கேள்விகளை எழுதி இங்கு அனுப்பினால், அவற்றிற்குரிய பதில்களைச் சம்பந்தப்பட்ட பிரமுகர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து வெளியிடுவோம். இதைப் பற்றிய அறிவித்தல் ஒன்று இந்த இதழின் பிறிதொரிடத்தில் வெளியாகின்றது. பெருந்தொகையான நேயர்கள் பங்குபற்றுவார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

—ஆசிரியர்.

பிரம்மா

மலைமதிசந்திரசேகரன்

கண்ணிரண்டில் ஒளிதெறித்துக் காட்சியாகி
காட்சியெலாம் கருத்தாகி எழுத்தாய் மாறி
உண்மையிது எடுத்தோம்பும் முறைமை நன்று
உயிரூட்டும் இலக்கியம் என்றறிஞர் போற்றும்
நன்மையதாய் காலத்தால் அழியா வண்ணம்
தான்படைக்கும் உருவங்கள் அமையுமென்று
எண்ணுபவன் ஒருவன்தான் இந்தமண்ணில்
“எழுத்தாளன்” நவயுகத்தின் “பிரம்மா” என்பேன்

—0—

போற்றுபவர் பூமலை சூட்டிப் போற்ற
புழுதியினால் மற்றவர்கள் சேர்ந்து தூற்ற
ஆற்றலெங்கே? இவனுக்கேன் எழுத்து - வீணே
ஆர்ப்பாட்டம் போடுவதால் அர்த்தமுண்டோ?
நாற்றமிது இலக்கியமா? பழைய பாணி
நாட்டுக்கு உதவாத அழிவுப்போக்கு
சாக்கடைக்கு உகந்ததென்று சாற்ற நின்று
சனைக்காது எழுதுபவன் தானிப்பிரம்மா

—0—

ஆபாசம், பாலுணர்ச்சி தூண்டும் சொற்கள்
அக்கிரமம் தடைசெய்ய வேண்டும் சர்க்கார்
பார்போற்றும் புகழ்பெறுதல் வேண்டும் ஆனால்
பண்பில்லா இப்புதுமை யார்க்குவேண்டும்?
ஏர்பூட்டி எழுத்துலகில் தொழில் செய்கின்ற
எழுத்தாளத் தொழிலாளன் செயலா சீச்சீ
யார்இதனை எழுத்தென்பார் என்னும் சொல்லை
யாழிசையாய் ஏற்கின்ற இவனே ‘பிரம்மா’

—0—

பக்தாம் பக்கம்

விமலா:- என்ன கமலா? உன் கல்யாணத்தின் பின் உன்
னையே காணமுடியவில்லையே? எங்கே இப்ப இருக்
கிறீங்க?

கம:- நாங்களிப்போ கொழும்பிலேதான். நீ என்ன? ஏதா
வது உண்டா?

விம:- எல்லாமிருக்கு. அது சரி அவர் என்ன செய்கிறார்.

கம:- அவரா? அவர் நமது அரசாங்கத்திலே கவர்ணர்
ஜெனரலாக அகற்பண்ணுரார்.

விம:- ஏன் கவர்ணருக்கு என்ன ஆச்சு?

கம:- அவருக்கு ஏதோ வயிற்றிலை கட்டியாம். ஆப்பேச
னுக்கு அமெரிக்காவுக்குப் போயிருக்கிறார். அவருடைய
இடத்திற்கு இவரை அகற்பண்ணச்சொல்லிப் போட்
டிருக்கிறுங்க.

விம:- அடேயப்பா! அதிர்ஷ்டமென்றால் இப்படியல்லவோ
அடிக்கவேண்டும்!

கம:- ஏன்?

விம:- இல்லை, அதுவும் ஒரு தமிழனுக்கு இந்தக்காலத்தில்...

கம:- தமிழ் னென்ற லென்ன, மற்றவனென்ற லென்ன.
திறமையிருந்தால் எல்லாம் கிடைக்கும்.

விம:- அடியப்பா, உன் கணவர் ரொம்பச் சமர்த்தர்தான்.
சம்பளம் என்ன கொடுப்பாங்க?

கம:- சம்பளமா? — பயந்துவிடாதே இரண்டு லட்சம்...
மயங்கி விழுந்துடாதே—ஏன் வாயைப்பிளக்கிறாய்?

விம:- இல்லை, எப்படித்தான் இவ்வளவையும் கொடுக்
கிறுங்க?—இந்த நிலையிலே அரசாங்கமிருக்கிறபோது—

கம:- என்னடியப்பா பெரிய ஞானியைப்பேரலப் பேசுகிறாய்?
இன்னும் அரசாங்கம் வெளிவரவேயில்லை, அதுக்குள்ளே
அதைப்பற்றி.....

விம:- வெளிவற்றதா?

கம:- ஆமா, இன்னும் பாதிப்படமே பிடித்துமுடிக்கவில்லை.
அதுக்குள்ளே—

விம:- ? ? ?

சிறப்போடு சென்று செகம் போற்ற வருக!

தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் இலங்கைக் குழுவின் தலைவராக—நமது பிரதமருடைய எண்ணங்களின் பிரதிநிதியாக ஐ. நா. சபைக்குச் செல்கின்றார்.

வரலாற்றில் முதன்முதலாக, நம்நாட்டுத் தமிழ்க்கணின் குரல் உலக அரங்கில் ஒலிக்கப்போகின்றது.

நம் நாட்டுத் தமிழ்க்கணுக்கு இந்நாட்டு அரசாங்கம் அளித்துள்ள மாபெரும் பொறுப்பையும் கௌரவத்தையும் நினைத்து நாம் இறுமாப்படைகின்றோம்.

உள்நாட்டு அரசியலில், திரு. பொன்னம்பலம் அவர்களின் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத பலர் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் தலைசிறந்த ஒரு பேச்சாளன் என்பதையே, அறிவும், அனுபவமும், ஆற்றலும் மிக்கவர் என்பதையே எவருமே மறுக்கமாட்டார். பிரச்சனைகளை அலசி ஆராய்ந்து சரியான முடிவுகளைத் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லும் திறமை அவருக்கிருப்பதனால், உலகநாடுகளின் கவனத்தை அவர் நிச்சயமாகக் கவர்ந்து விடுவார். நமது நாட்டின் பிரதிநிதியாக மட்டுமின்றி, பொதுச்சபையின் தலைவராகவும் அவர் வரவேண்டும் என நாம் விரும்புகின்றோம்.

“ஜி. ஜி”யாக இன்று அனுப்பிவைக்கின்றோம். திரும்பி வரும்போது ‘ஜே, ஜி’ என்று வரவேற்போம்!

பலருக்கு

தாய் தந்தையரால் தமக்கு இடப்பட்ட வடமொழிப் பெயர்களை நீக்கிவிட்டுத் தனித் தமிழிற் பெயர் சூடிக்கொண்டவர்கள் மறைமலையடிகள். பரிதிமாற்கலைஞன், இளமுருகனார், இளவழகனார், வேந்தனார் முதலியோர். இவர்களுடைய உண்மைப் பெயர்கள் என்ன தெரியுமா? ஊகித்துப் பாருங்கள்; முடியா விட்டால், இப்பகுதியின் முடிவிலே பாருங்கள்.

த :: ::

இங்கிலாந்துப் பிரதம மந்திரி ஒருவர் அயர்லாந்திற்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பதை ஆதரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தார் அப்போது அவருடைய எதிரி ஒருவன், "ஏன், நரகத்திற்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பதைப் பற்றிப் பேசுகின்றீர்கள்" என்றான். உடனே பிரதமர் அமைதியாக, "அவரவர் தமது தொகுதிக்காகப் பேசச் சொல்லிக் கேட்கத்தான் வேண்டும்" என்றார்!

:: :: ::

கி. மு. க. வைச் சேர்ந்த குசேலர் என்பவர் சென்னை நகரின் மேயராக இருந்தபோது, புதுச்சேரியில் மேயராக இருந்தவரின் பெயர் என்ன தெரியுமா? தெரியாவிட்டால் இப்போது தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அவர் பெயர் குபேர்!

ஸ்ரீதரின் "வெண்ணிற ஆடை" என்ற படத்தில் ஜெயலலிதா என்ற இளம் நடிகை, தன் கட்டுக்குலையாத உடலுடன் சக்கைப்போடு போட்டிருப்பதும், அந்தப் படம் "வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்" காண்பிக்கப்படுவதும் பலருக்குத் தெரியும். தான் நடத்த படத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலினால் ஒரு தடவை ஜெயலலிதா ஒரு தியேட்டருக்குச் சென்றார். டிக்கட் விற்பவருக்கு அவர் யார் என்பது தெரியவில்லை. வெறும் சின்னப்பெண்ணைப் போலக் காணப்பட்ட ஜெயலலிதாவுக்கு அவர் டிக்கட் கொடுப்பதற்கு மறுத்துவிட்டார்—படத்தை வயது வந்தவர்கள் மட்டுமே பார்க்கலாம் என்று கூறி!

:: :: ::

மின்சார காந்த ஓட்டத்தைக் கண்டுபிடித்த மைக்கல் பரீடே, ஒரு நகைச்சுவையாளருமாவார். ஒரு முறை அரசியல்வாதி ஒருவர், அவரையணுகி, "உங்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மின்சாரத்தால் என்ன பயன் அடையலாம்?" என்றார். அதற்குப் பரீடே, "வருங்காலத்தில் நீங்கள் அதற்கு வரி விதிக்கலாம்" எனப் பதிலளித்தார்.

ஊரெழு. அ. கனகசுரீயர்.
:: :: ::

சிறையிலிருந்த கைதி ஒருவனுக்கு அவனுடைய நண்பன் கடிதம்

எழுதினான். முகவரியை எழுதியபின் அஞ்சலுறையின் ஒரு மூலையில் இப்படியும் எழுதினான். 'ஒரு வேளை இந்த விலாசத்திற்குரியவன் விடுதலையாகிச் சென்றிருந்தால், கடிதம் அங்கேயே இருக்கட்டும். விரைவில் அவன் திரும்பிவந்து பெற்றுக்கொள்ளுவான்''

∴ ∴ ∴

ஒரு பெரிய கம்பனியில் 20 வருடகாலமாகப் பணியாற்றிய காஷியர் கடைசியில் அகப்பட்டுக் கொண்டார். அவர் சுமார் நான்கு லட்சம் ரூபாய்களை மோசடி செய்திருந்தார். கம்பனி முதலாளி அவரைக் கூப்பிட்டு, 20 வருட சேவைக்காக, அவர்மீது கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுக்காமல் வேலையிலிருந்து நீக்குவதாகக் கூறினார். அமைதியாக அந்தக் காஷியர் கூறிய பதில் என்ன தெரியுமா? "கார், வீடு, நிலம், பாங்கில் பணம் எல்லாம் இப்போது எனக்குப் போதுமான அளவு இருக்கின்றன. புதிதாக ஒரு காஷியரைப் போட்டு ஆரம்பகாலத்திலிருந்து இவற்றையெல்லாம் சம்பாதிக்க வைக்கவா நினைக்கிறீங்க?"

∴ னி ∴

விக்கல்கள் மூன்றுவகைப்படும். உண்ணும்போது இரைப்பைக்கும் குரல்வளைக்கும் இடையில் ஈரப்பசை குறைந்து போவதால் ஏற்படும் விக்கல் ஒருவகை. தண்ணீர் குடித்தால் போதும். இது அடங்கி விடும். திடீரென்று விக்கல் தோன்றி 15,20 நிமிடங்கள் வரை தொல்லை தரும், தண்ணீர் குடித்தாலும் அடங்காது. இவர்களை "பாம்பு, தேள், என்று சொல்லிப் பதறும்படி செய்தால், விக்கல் உடனே நின்று

விடும். எதைத் தின்றாலும் தின்னா விட்டாலும் இரவுபகலாகத் தொல்லை தரும் விக்கல் ஒருவகை. இதை வைத்தியர்களிடமிருந்து மருந்து சாப்பிட்டே நீக்கவேண்டும்!

∴ ∴ ∴

அமெரிக்கப் பாதிரியும் பேச்சாளருமான ஹென்றி வார்டு பீச்சர் சொற்பொழிவாற்றலுக்கு வகுத்துள்ள விதிகளை மீறித்தம் வழியே சென்று அமெரிக்காவின் மிகச் சிறந்த பேச்சாளராகிவிட்டார். ஒரு சமயம் ஒரு பெண்மணி அவரை நோக்கி. "தாங்கள் மரபை ஒட்டிச் சொற்களை உபயோகிக்காமல் பேசி விடுகிறீர்களே!" என்றாள். அவரோ "நான் சொற்களுக்கு அடிமையல்ல; ஆங்கில மொழிக்கு அடிமையல்ல; ஆண்டவனுக்கே அடிமை. மொழிதான் எனக்குப் பணி செய்ய வேண்டும்" என்று பதில் சொல்லி விட்டார்.

சூராவத்தை. ஐ. முருகையா. ∴ ∴ ∴

ஒரு நகரத்தின் மேயரை "நகரத் தந்தை" என்றும் அழைப்பதுண்டல்லவா? பெயரைப்பொறுத்த வரையில் சென்னையின் இப்போதைய மேயர் சிட்டிபாபு, "நகரத் தந்தை"யாகவே இருந்துவருகின்றார். சிட்டி (City) என்றால் நகரம்; பாபு என்றால் தந்தை. எவ்வளவு பொருத்தம் பார்த்தீர்களா?

∴ ∴ ∴

பெயர்கள் இவை; மறைமலை யடிகள்: சுவாமியேவதாசலம்; பரிதிமாற்கலைஞன்: துரிய நாராயண சாஸ்திரி; இளமுருகனார்: பாலசுப்பிரமணியம்; இளவழகனார்: பாலசுந்தரம்; வேந்தனார்: நாகேந்திரன்,

கடமை வீரர் காமராஜர்

கன்னுதிட்டி
சாமிநாதன்

சென்னை மெரினாக் கடற்கரைக்குச் சென்றால் அங்கே அஹிம்சா மூர்த்தி காந்தியடிகளின் சிலையைக் காணலாம்; உழைப்பின் மேன்மையை உலகிற்கெடுத்து விளக்கும் உழைப்பாளிகளின் சிலைகளைக் காணலாம்; காமராஜரின் சிலையையும் காணலாம்! உயிருடனிருக்கும் காமராஜரைச் சிலையில் வடித்து, அவர் வாழும் சென்னையிலேயே வைப்பதென்றால்...? ஆம், தமிழ்ப் பெருமக்கள் காமராஜர்மீது வைத்திருக்கும் எல்லை கடந்த அன்பு பாரம்பரிய சீவழக்கத்தையே, மரபையே மாற்றியமைத்துவிட்டது! இந்தியத் துணைக் கண்டத்தம்மக்களின் எழில் மிக்க எதிர்காலமே தன் இதய மூச்சு; இலட்சிய விளக்கு என நினைந்து அல்லும் பகலும் அநவரதமும் பாடுபடும் கடமைவீரர் காமராஜர்மீதுள்ள தமது தூய அன்பை வெளிப்படுத்தவும், தம் மனங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கவும் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு வேறு வழி ஒன்றும் புலனாகவில்லை. ஆகவே காமராஜரைச் சிலையிலே சிறை வைத்துவிட்டார்கள். பாரதம் முழுவதும் மின்னல் வேகத்திற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அகில இந்தியத் தலைவரை எந்நேரமும் சென்னையிலே தர்சிக்கவும் இது ஒரு சிறந்த வழியல்லவா?

இந்த நினைவுகள், ஏற்கனவே காமராஜரைக் காணவேண்டும் என்ற என் ஆவலை மேலும் அதிகரித்தன. அவருடைய காரியதரிசியாகக் கடமையாற்றப்பவர் என்பேரன். (அதாவது, என் பெயரே அவருக்கும்!) திரு. சாமிநாதன் அவர்களுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். நான் இலங்கையைச் சேர்ந்தவன் என்

றதும் அனுமதி கிடைத்துவிட்டது. விரைவாகக் காமராஜரின் இல்லத் திற்குச் சென்றேன். அங்கிருந்த கூட்டம்! அறிஞர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், கலைஞர்கள், படிப்பற்ற ஏழை விவசாயிகள்—எவ்வித பாகுபாடுமின்றி அங்கே குழுமியிருந்தார்கள். நானும் அவர்களுள் ஒருவனுனேன். காமராஜர் அவந்தார். நாலு முழ வேட்டி, ஒரு ஜிப்பா, மேலே ஒரு துண்டு—இதுதான் அவருடைய யூனிபோம்! ஒவ்வொருவராக அவரைச் சென்று சந்தித்தார்கள். கடைசியாக நான் சென்றேன்.

உலகப் பெருந்தலைவரை, தியாகசீலரை, நேருஜியின் அன்பிற்குப் பாத்திரமான தமிழ்மகளைச் சந்திக்கப் போகின்றேன் என்ற உணர்ச்சியினால் என் உடல் புல்லரித்தது. உலக உத்தமர்காந்தியடிகளும், தேசத் தலைவர் நேருஜியும் மேலே நிற்க, அவர்களின் கீழிருந்தார் காமராஜ். கடமையே உருவமாக கருணையே உள்ளமாக இருந்த அவர், என்னைப் பற்றி விசாரித்தார். இலங்கைமக்களைப் பற்றி அன்புடன் கேட்டார். எல்லாமறிந்த அவருக்குப் புதிதாக நான் என்னத்தைச் சொல்வது? இலங்கையைப் பற்றி எனக்குத்தெரியாத பல விஷயங்களை அவருடைய உரையாடலிற் கேட்

டறிந்தேன்! "ஐயா, உங்களுடன் நின்று படம் எடுக்கவேண்டும் என்பது என் நெடுநாளைய ஆசை. நல்லாரைக் காண்பது, நலமிக்க அவர் சொந்த கேட்பது— எல்லாம் நன்றல்லவா?" என்றேன் பணிவுடன்.

ஒரு புன்சிரிப்புடன், ஆகட்டும், பார்க்கலாம்" என்றார். நான் விடுவேனா? என்னுடன் வந்த நண்பரை ஆயத்தமாக இருக்கும்படி சொல்லி விட்டு, "ஐயா, வெளியே வந்து நின்றுள்ளானால், வெளிச்சம் நன்றாயிருக்கும்" என்றேன். "நீ விடமாட்டாய் பேசலிருக்கே" என்று சொல்லிக் கொண்டே என்னுடன் எழுந்து வந்தார்.

நண்பர் படத்தை எடுத்தார். கமராவை வாங்கித் தனியாகக் காமராஜரைப் பல்வேறு கோணங்களில் நானும் படம் எடுத்தேன்.

காமராஜரின் அடுத்த 'புரோக் கிராம்' பற்றிச் சொல்வதற்குக் காரியதரிசி அங்கு வந்தார். கடமைக்குக் குறுக்கே நிற்பதற்கு விரும்பாத நான் தலைவரை வணங்கி விடைபெற்றேன்.

காமராஜருடன் இருந்ததுபத்து நிமிடத்துக்கு மேல் இராது, ஆனால் பாரத மக்கள் அனைவரையும் கண்டு பேசிய திருப்தி என்னுள்ளத்தில் ஏற்பட்டது.

கலைமகளின் முதல் மகளே!

காவியக் கலைகளுடன் கட்டுரைக் கலைகளும்
 ஓவியக் கலைகளுடன் உள்ளுணர் கலைகளும்
 சீவியக் கலைகளுடன் செந்தமிழ் செழிக்கவே
 தேவியற்கலை விளங்கக் கலைச்செல்வி வருகவே!

சுன்கொகம்.

-பி. சண்முகநாதன்

திருநெல்வேலி கிழக்கு
இந்து இளைஞர் இயக்கம்
நடாத்தும்

முத்தமிழ் விழா

செப்டம்பர் 17, 18ந் திகதிகளில் தொடர்ந்து
இரண்டு தினங்கள் நடைபெறவுள்ளது.

ஈழத்தின் தலைசிறந்த அறிஞர்களின்
சொற்பொழிவுகள்

கொழும்பு "ராஜ் நகைச்சுவை நாடகமன்றம் அளிக்கும்
"சக்கடத்தாரர்" (நகைச்சுவை நாடகம்)

நாதஸ்வரக் கச்சேரி
பட்டி மன்றம்
கவியரங்கு
பரதநாட்டியம்
இன்னிசை விருந்து
மிருதங்கக்கச்சேரி
வில்லுப்பாட்டு
வாத்திய இசை
நகைச்சுவை நாடகங்கள்

ஆசியன இடம் பெற உள்ளன,

30 நிமிடங்களுக்கும் 1 மணித்தியாலத்திற்கும் இடைப்பட்ட
திகழ்ச்சிகளையே நாடகங்களையே அளிக்க விரும்புவர்கள்
10-9-65க்கு முன்னர் பின்வரும் முகவரியுடன்
தொடர்பு கொள்ளவும்.

சி. திருச்செல்வம்.

(இணைச்செயலாளர்-இந்து இளைஞர் இயக்கம்)

இராமலிங்கம் வீதி,

திருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம்.

‘கௌரி’

சாம்பசிவஐயரின் நெஞ்சப் பெரு வெளியில் அவள் நினைவுகள் கொழுந்துவிட்டெரிகின்றன. தாங்க முடியாத மனவேதனையின் பிடியில் மூழ்கிப்போய், ஐடமாகச் சாம்பசிவ ஐயர் தலைவாயில் தூணில் தலை சாய்த்து அமர்ந்திருக்கிறார்.

முகட்டு ஓடுகள் விலகிவிட்ட தால் அதனுடாகச் சாய்கதிர்கள் நுழைந்து அவருடலில் பொட்டுக்கள் இட்டு நடுங்குகின்றன. தளதளத்த பப்பாசிப்பழம் போன்ற அவருடலில் கண்களுக்குப் புலகைக்

‘என்னை மன்னியுங்கோ! என்னை மன்னியுங்கோ! மன்னித் தேன் என்று ஒருக்காச் சொல்லுங்கோ!’

கௌரி எதனை அவரிடம் வேண்டினாளோ அதனை அவரால் அளிக்கமுடியவில்லை. மரணப் படுக்கையில் கூட அவள் அதனைத்தான் வேண்டினாள்.

எண்ணெய் காணாமல் அவள் தலைமாட்டில் இருந்த குத்துவிளக்கு மங்குகிறது. சாம்பசிவஐயர் எண்ணெயை விட்டுத் திரியைத் தூண்டு கிறார்.

வெளிறியமுகம்; உடலைப் பீறிட்

‘செங்கை ஆழியான்’

மனைவியாக வாழ்ந்தவள் தாயாகவும் வாழ ஆசைப்பட்டாள். ஆனால் அவரால் தந்தையாக வாழ முடிந்ததா? புரட்சிகரமான கருத்தொன்றைக் கலையம்சம் குன்றுது புகுத்தியிருக்கின்றார் செங்கை ஆழியான்.

டபடி தெரியும் எலும்புகள். கவலை யால் உருகிப் போனவள் அவள். அவருடன் வாழ்ந்தவள். ஒரு குழந்தைக்குத் தாயவள், மரணத்தின் அழைப்பை ஏற்றுக் காத்துக் கிடக்கின்றாள்.

கூடிய சிறுநடுக்கம். பூநூல் அழுகக் கடைந்து, வயிற்றின் பெருமடிப்புள் சிறுபகுதி மறைந்து கிடக்கின்றது. திருநீற்றுக் குறிகாணை உடல். உலகை மறந்து தூணை ஐக்கியமாகிக்கலந்திருக்கும் அவர் உள்ளத்தில், பெருங்கூல் ஒன்று வீரிட்டு முகிறது:

ஒருகணம் அவரின் கண்கள் அவள் முகத்தை நோக்குகின்றன

‘கௌரி’—இதயத்தின் குரல்து. அவளுக்குக் கேட்டுதோளன்னவோ? அவர் இதயத்தோடு இதயமாக வாழ்ந்தவள். அவர் இதயத்தின் குரல் கேட்டிருக்கும்.

அவள் விழிகளைக் கட்டப்பட்டுத்

திறக்கிறார். உதடுகள் எதையோ சொல்ல அசைகின்றன.

“என்னை மன்னியுங்கோ! என்னை மன்னியுங்கோ! ஒருக்காமன்னித்தேன் என்று கூறுங்கோ!...”-இதைத்தான் வேண்டினாரோ?

அவள் வேண்டியதை அளிக்க அவரால் முடியவில்லை.

எல்லாவற்றையும் அளித்தவர்களும் சரம்பசிவம்.

ஒன்றைமட்டும் அளிக்க முடியவில்லை அது...? அவரும் விரும்பியதைப் பெறாமலே போய்விட்டார்

∴ ∴ ∴

சனக்கூட்டம் நெரிகிறது. கௌரியின் வலதுகரத்தை இதமாகப் பற்றியபடி அழைத்து வருகிறார், சரம்பசிவஐயர். அவள் தலையைக் குனிந்தபடி அவரோடு இணைந்து முன்னேறுகிறார். இருவரும் ஒருவிதமாக மேற்கு வீதிக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

“கௌரி, கூளைத்துப்போனியா?”

“இல்லையே?” என்றபடி முகத்தைச் சேலைத்தலைப்பால் துடைத்துக்கொள்கிறார்: “அப்பப்பா! எவ்வளவு சனம்?”

“கோயிலுக்குள் போவோமா, கௌரி?”

“ஐயையோ, வேண்டாம். இங்கேயே நின்று கும்பிடுவம்! அங்கே ஒரேசனம்...!”

கௌரி கண்களை மலர்த்தியபடி நிற்கிறார்.

மேற்கு வீதியில் கும்பல் குறைகிறது.

“கௌரி, ஏதாவது வேணுமா?”

அவர் கேட்டதை அவள் கவனிக்கவில்லை, அவள் விழிகள் எங்கோ நிலத்து நிற்கின்றன.

அவரும் அங்கே பார்க்கிறார். அவரிதயம் ஒருகணம் துணுக்குறுகிறது. ஐந்தாண்டுத் தாம்பத்தியத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைக்காத ஒன்று, அது.

“கௌரி!” அழைப்பில் ஏக்கத்தின் முழுச்சாயல்.

அவள் மெதுவாகத் திரும்பி அவரைப் பார்க்கிறார். அவளது விழிகளில் தேங்கிநிற்கும் ஆவலை, ஆசையை, ஏக்கத்தைச் சந்திக்கும் சக்தி அவருக்கில்லை.

அவள், அவருக்கு மனைவியாக மட்டும் வாழவிரும்பவில்லை; ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகவும் வாழ ஆசைப்பட்டார்-

அவருக்கு இப்போது ஏனோ சிரிப்பு வருகிறது. எதற்குத்தான் ஆசையில்லை- சரம்பசிவஐயரை மணக்க வேண்டும் என்று கௌரி ஆசைப்பட்டார். நிறைவேறியது. குழந்தைவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார். விலைக்கு வாங்கக் கூடியதா அது?

ஏனோ கணபதிஐயர் அவரின் நினைவில் தோற்றுகிறார். கணபதிஐயர் வெகு சரளமாகப் பேசி எவரையும் கவர்ந்துவிடக் கூடியவர் இவர் வீட்டிற்கு அடிக்கடி வருவார்

அன்று ஒரு சனிக்கிழமை. ஓய்வாகச் சரம்பசிவஐயர் படுத்திருக்கும் போது தான் அவர் வந்தார்.

“சரம்பசிவம், இம்முறை வேளாண்மை வாய்க்கவில்லை!”

“ஏன’ப்பா! மழை போதாதா?”

“இல்லைச் சாம்பசிவம்! விதை நெல் வாய்க்கவில்லைப் போலிருக்கு! தெரிவு சரியில்லை...”

கௌரி சிறிது நேரம் செல்ல வருகிறாள்.

“மோரிருக்கு! குடியுங்கோ...” என்று சிரித்தபடி பேணிகளை அவர்கள் முன்வைத்துவிட்டுப் போகிறாள்.

கணபதிஐயர் இருந்தாற்போல் சிரிக்கிறார்.

“பெண்ணும் பூமியும் ஒன்றப்பா!”

சாம்பசிவஐயர் புரியாமல் அவரைப் பார்க்கிறார். கணபதிஐயர் தொடங்கினார்:

“நல்ல விதையை விதைத்தால் பூமி நல்லவிளைவை அளிக்கிறது! பெண்ணும் அப்படித்தான்! பதர்களை விதைத்தால் விளைவை எதிர் பார்க்கலாமோ?...”

சாம்பசிவ ஐயருக்கு ஏனோ இதயம் கனக்கிறது.

‘கௌரி, நல்ல பூமியடி நீ!’

—இருளின் போர்வை படர்கிறது. அவர் எழ மனமின்றி, நினைவின்றி, மரமாக இருக்கிறார்.

‘என்னை மன்னியுங்கோ!’

‘கௌரி! கௌரி!’

குழந்தையொன்று வீரிட்டலறுகிறது. அது அவள் குழந்தை. அவர் தனித்தமரமாக நிற்கிறார். அவர் தனித்தமரம்தான். அவருக்கு யார் இருக்கிறார்கள்.

குழந்தை—?

இயல்பாக மனதிலே சுரக்க

புதிய விற்பனையாளர்

ஸ்ரீலங்கா
சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸ்,

அப்பர் பசார்,
பூண்டலோயா.

சந்திரா கபே,

கந்தசாமி கோவில் வீதி,
நல்லூர்.

லேக்வியூ ஹோட்டல்,

கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

A. பாலச்சந்திரன்,

அஞ்சல் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

வ. ஐயாத்துரை,

பருத்தித்துறை வீதி,
காங்கேசன் துறை.

வீ. சித்திரவேல்,

நொக்கல் வீதி,
முதூர்-3

வேண்டிய தந்தைப் பாசம் ஊற்றற்று அடங்கிவிட்டது.

∴ ∴ ∴

குளத்தில் இறங்கி அவள் முழுகுகிறாள்; அவருந்தான். வைதீகக் குடும்பம். ஸ்தல யாத்திரைகளாவது அவள் வயிற்றில் எறையாவது உருவாக்காதா?

கரையேறும்போதுதான் அவள் அக்குழந்தையைக் கண்டாள். தத்தித் தத்தி நடந்து, குளத்தின் படிசளில் இறங்க அது முயன்றது.

கண்டவள் கௌரி. ஓடிப்போய் தூக்கிக்கொள்கின்றாள். அவள் அக்குழந்தையை அணைத்துத் தூக்கிய விதம்? அவள் தாயாகி நிற்கிறாள். குழந்தை ஒன்றைத் தழுவி அணைத்துத் தூக்க விழைந்த அவள் கரங்கள் அக்குதலையை அணைத்துத் தோய்ந்தன.

‘தேவி, நீ இங்கேயா இருக்கே?’

குழந்தையைத் தாயிடம் கொடுக்கும்போது கௌரியின் முகத்தில் படிந்த கருமை! ஒரு கணத்தாயவள்.

‘கௌரி!’

ஏக்கவீழிகள் அவரைக் கவ்வுகின்றன.

‘நான் பாவி!’—கௌரி வயிற்றைப் பிடித்துக் கொள்கிறாள்.

‘கௌரி’

—அவர் அசையவில்லை. இருரிடையே ஊன்றி எதையோ பார்த்தபடி இருக்கிறார். யாரோ சினக்கேற்றி வைக்கிறார்கள்.

‘சாம்பசிவம்!...’

அவர் ஜடம்.

‘சாம்பசிவம்! இதென்ன? போனவளை எண்ணி எத்தனை நாளைக்குத்தான் இப்படி...?’

‘போனவள்’ —உண்மைதான். கௌரி அவரை விட்டுப் போனவள் தான்.

வெளிப்படலை விடப்படும் ஒலி, யாரோ வருகிறார்கள்.

அவர் கண்கள் தெறிக்கின்றன. வெளிப்படலையைத்திறந்துகொண்டு கணபதிஐயர் வருகிறார்.

‘கௌரி!’

‘என்னை மன்னியுங்கோ!’

—கணபதிஐயர் வருகிறார்.

‘சாம்பசிவம், இப்படி இருந்தால் என்னவாகும்! எல்லாரும்கொண்டு தானப்பா! அதுக்காக உயிரை நாம்விடுகிறதே? நீ இன்னும் குழந்தையே?.. எழுந்திரு, சாம்பசிவம்?’

—இறுகிய நட்பு.

என்னை மன்னியுங்கோ! என்னை மன்னியுங்கோ! ஒருக்கா மன்னித்தேன் என்று சொல்லுங்கோ!’

கௌரி! உன்னை நான் மன்னித்திருக்கலாம். நீ எனக்கு மனைவியாக மட்டுமல்ல, ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகவும் வாழ விரும்பினாய். என்ன செய்வேன், கௌரி?

ஒழுக்கம் என்பது என்ன? மனிதனது பலவீனங்களுக்காக மனிதனை இடப்பட்ட கட்டுப்பாடு தானே? பலவீனம் வென்று கட்டுப்பாடு தகரும்போது—?

தாயாக வாழ விரும்பியவள், தாயாகாது மண்ணோடு மறைவதா?

‘நல்ல வினையுமியில், விதைப்

பவன் பதரை விதைத்தால்—?

'கௌரி!'

அவரின் கண்கள் நீரைப் பொழிகின்றன.

'உன்னை நான் மன்னித்திருக்கலாம், கௌரி!'

∴ ∴ ∴

ஆச்சரியமான சந்திப்புத் தான். கணபதிஐயரையும், அவரது குடும்பத்தையும் நயினதீவில் அவர் எதிர்பார்க்கவேயில்லை.

'கௌரி! நான் முன்பு சொல்வேனே, கணபதி என்று, அவன் இவன் தான்! முன்பு ஒன்றாகத்திரிவோம்! இப்போது கலியாணம் செய்து செம்பியன்பற்றில் இருக்கிறேன்!'

கௌரியின் விழிகள் கணபதிஐயரின் மனையில் மொய்த்து நிற்கின்றன. நான்கைப் பெற்ற அவள் ஐந்தாவதை வயிற்றில் சுமந்து மலர்ந்து நிற்கிறாள்.

'ஆண்டவனே, உனக்கேள் இந்த ஓரவஞ்சனை?'

'நான் இனி ஊரோடு வந்து விடப்போகிறேன்! அடுத்த மாதம் மட்டில் வந்துவிடுவோம், சாம்பசிவம்!'

கணபதிஐயர் ஊரோடு வந்து விட்டார். சாம்பசிவஐயரின் அதே தெருத்தான், பழைய நண்பர்கள்—

—நட்பு இறுகிவிட்டது!

அவர் வீட்டிலே கணபதிஐயரின் குழந்தைகள். அவள் அவற்றைப் பாராட்டினாள். கூடவே குழந்தையாகி விளையாடினாள். கணபதியின் குழந்தைகள்கௌரியின் இதயத்தில் இடம்பிடித்துக் கொண்டன.

தெய்வம்

புரந்த அக் குளக் கரையில் பல நிமிடம் தவள் செய்தபின் சிறு மீனொன்றை தாவிப் பிடித்து அந்த வெண்ணிறக் கொக்கு.

'ஐயோ! என்னைக் கொல்லாதே! மெலியாரை வலியார் வருத்த வலியாரைத் தெய்வம் வருத்தும்' என்றது சிறுமீன்.

'பிள்ளாய் கவலைப்படாதே! அந்தத் தெய்வத்தை இப்போது என் இரைப்பையில் காணப்போகிறாய்' என்று சொல்லிக் கொண்டே கொக்கு மீனை விழுங்கியது.

மறுகணம் தன்னை யாரோ நெஞ்சில் ஈட்டி கொண்டு குத்துவதுபோல் இருக்கவே 'யார் நீ?' என்று மிகுந்த கோபத்துடன் கேட்டது கொக்கு.

'நான்தான் மனிதனால் ஏவப்பட்ட தெய்வம்' என்றது துப்பாக்கித் தோட்டா!

நல்ல அழிந்தன்

'இன்று குமாரசாமி அழுதான்! ஆற்றவே முடியவில்லை.'

'இன்று பாருங்கள். மணியன் என்னைவிட்டு வீடுபோக மாட்டன் என்று அடம்பிடித்தான்!'

ஆரம்பத்தில் இவை அவருக்குக் கசக்கவில்லை.

∴ ∴ ∴

நினைவுகள் அழியக்கூடாதா?

திவசத்தை முடித்துக் கொண்டு
எழும்பும்போதுதான் செல்லையர் அக்
கதையைக் கூறுகிறார்.

‘பாருங்கோ, ஐயர்! இப்ப
ஒழுக்கம் உலகத்திலே வெருவாகக்
கெட்டுப் போச்சு! எங்கடை சுப்பிர
மணியற்றை கடைசிப் பெட்டை,
புருஷன் இருக்கத்தக்கதா, அத்தான்
காரனோடு தொடர்பு வைத்து ஒரு
பிள்ளையையும் பெத்திட்டாளாம்!’

சாம்பசிவஐயர் சிரித்துக் கொள்
கிறார். எது ஒழுக்கம்? கட்டுப்பாடு
களுக்காக மனித தேவையைப் பல
வீனப் படுத்துவதா?

சாம்பசிவஐயர் சந்தியில் திரும்
பும்போது கணபதிஐயர் அவரின்
வீட்டுப் படலையைச் சாத்திவிட்டு
வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்,
‘என்னிடம் வந்துவிட்டு நானில்லை
என்று போகிறார்’ என எண்ணிக்
கொண்டார்.

கணபதிஐயர் போய்விட்டார்.

‘கொளரி! என்னைத்தேடி ஆரா
வது வந்தினமா?’

சிலவேளைகளில் சிலவகைக்
கேள்விகள் தம்மையறியாமலேயே
பிறந்துவிடுகின்றன.
‘இல்லையே?...’

அவள் குரலில் ஏளித்தனை
பதட்டம்?

—தூனோடு சாய்ந்திருந்த
அவருடல் அசைகிறது.

‘சாம்பசிவம்!’ —கணபதிஐயர்
அவரை உலுக்குகிறார்.

‘என்ன?...’ சாம்பசிவஐயரின்
குரலில் விரக்தி.

‘கொளரியை நினைக்கேக்கை
எனக்குத் துக்கத்தான்! பாவம்,
கொடுத்து வைக்கவில்லை! கைக்
குழந்தையைத் தவிக்கவிட்டுவிட்டுப்
பாட்டாள்!’

கீழிந்தவை பெருங்குரலில்
விளையாடுகின்றன.

கொளரி கூறியபோது அவரால்
நம்பமுடியவில்லை.

ஒரு பெண்ணின் வாழ்வு தாயா
வதில்தான் பூரணத்துவம் பெறு
கிறது. பெண் என்பவள் தாய்தான்.
அவள் தாயாவதற்காகவே பிறந்
தவள். விளைவினை அளிப்பவள்
அவள். அவள் பெண்ணாகப் பிறந்த
பயனை அனுபவிக்கப் போகிறார்.

‘கொளரி, நல்ல விளை நிலமடிநீ!’

கொளரி தாயாகிவிட்டாள்;
அப்படியாயின் அவர் தந்தையா?
விதைத்தவன் யார்? கொள்பவன்
யார்?

‘கொளரி!...’ அந்த அறையே
அவர்குரலால் அன்று கிடுகிடுத்தது,
அவள் நடுங்கிப் போனாள்.

‘கொளரி! உண்மையைச்
சொல்லு...?’

—அவள் திக்பிரமை அடைந்து
நிற்கிறாள்; குழந்தை வீரிட்டலறு
கிறது. யுகயுகாந்திரமாக அந்தச்
சிலகணப்பொழுதுகள் கழிகின்றன.
அவள் அவர் காலடிகளில்.

‘என்னை மன்னியுங்கோ! என்னை
மன்னியுங்கோ! என்னை மன்னித்
தேன் என்று ஒருக்காச் சொல்லுங்
கோ?’

அன்று அவர் தனிமரமானார்.

‘அவளில் தவறில்லை!’—சாம்ப
சிவஐயர் எண்ணிக் கொள்கிறார்.

‘அவளை மன்னித்திருக்க
வேண்டும்! கொளரி, என்னால் தர
முடியாததற்கு நீ ஆசைப்பட்டாய்?
அதனைப் பெற மனித பலவீனங்க
ளுக்காக விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்
பாடுகள் தடையாவதா?...’

அவர் விம்மி விம்மி அழுகிறார்.

கணபதிஐயர் தேற்றுகிறார்.

ஒரு வீட்டுநான் ஆசிரியர் தனது இதயம் கவாநதவளுககு எழுதிய காதல் ஏடுகளில் ஒன்று என் கையிற் சிக்கிவிட்டது. அதை நான் இரசித்தாற்போதுமா? இதோ நீங்களும் இரசியுங்கள் இதைக்காணும் வீட்டுநான் ஆசிரியர்கள் தயவு செய்து கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. இந்த (காதல்) வியாதிக்குட்பட்டவர்களும் வாசிக்கலாம், பயமின்றி!

— குகன்.

நீ + நான் =
16 + பெருவாழ்வு

என் மூளையிற் கலந்தவளே!
ஈரலைக் கவர்ந்தவளே!

உன்னைக் காணுந்தொறும், காணுந்தொறும், உன் பெயரை நினைக்குந்தொறும் நினைக்குந்தொறும், எனது இதயத்துக்கு வேலை அதிகரிக்கின்றதே. நிமிடத்துக்கு 80தாக இருக்கவேண்டிய நாடித்துடிப்பு 100-120தாக அதிகரித்துவிடுகின்றதே! குருதிப்பெருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதோ என்று ஐயுறும் வண்ணம் முகம் சிவந்து விடுகின்றதே, ஒருவித மயக்கமும் வருகின்றதே? இதற்கெல்லாம் காரணம் யாதோ? இரத்தக் கொதிப்பாகவிருக்கலாமா? இல்லை, இல்லை — காதல். உன்மேல்எனக்குக் காதல். காதலுக்கும் எனது அவயவங்களுக்கும் என்ன தொடர்பு, ஏது தொடர்பு என்று ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கலாமென்றால் நீ விட

டாற்றினே. நீ தான் எப்பொழுதும் எனது மூளையில் நிரம்பி வழிகின்றாயே.

கண்ணே! கண்ணின் கரு விழியே! படிக்கவில்லையே! விழித்திரையே! உனக்கு எனது இதயத்தை, இல்லை அதைக் காட்டிலும் முக்கியமான ஈரலை அர்ப்பணிக்கின்றேன் (ஈரல் என்னும் போது சிலருக்கு வாயில் ஊற்றெடுக்க ஆரம்பித்துவிடும். எனக்கோ ஒரு வித...ஒருவித ... என்னத்தைச் சொல்ல).

அன்னமே! உயிரை மின்சாரம் என்கின்றார்கள் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள். மூளையிலிருந்து ஈரலுக்கும், மீண்டும் மூளைக்கும் மின்சாரம் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறதாம். இச்சுற்றோட்டம் அறுபட்டால் உயிர் அற்றுப்போய்விடும். ஆனால் எனது மூளையிலிருந்து ஈரலுக்குப் பாயும் D. C. மின்சாரத்தை

A. C. மின்சாரமாக மாற்றும் 'டிருன் ஸ்போமர்' (Transformer) நீ.

பெண்மானே! என்மேல் படர வேண்டிய முல்லைக்கொடி நீ, உன்னைத் தாங்கவேண்டிய பலாமரம் நான். என்மேல் முளைக்கவேண்டிய குருவிச்சை நீ, உன்னைத் தாங்க வேண்டிய மாமரம் நான். என்னுள் வளரவேண்டிய கொழுக்கிப்புழு நீ, நீ வாழ்வதற்கு இடமளிக்கவேண்டிய மனிதஜந்து நான்.

எனதன்பே! இனிய முயல்குட்டியே! அன்று வகுப்பில் முயலொன்றை வெட்டி மாணவர்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்தேன். அப்பொழுது என்னையறியாமலேயே, அதன் இதயத்தைப் பார்க்கும் பொழுது உன் இதயமும் அப்படித் தானிருக்குமென்று நினைத்தேன். அதன் ஈரல் உனது ஈரலின் ஞாபகத்தைத் தந்தது அதன் மூளை... இல்லையில்லை... அதன் மூளையைக் காட்டிலும் உனக்கு மூளை அதிகம். மிக மிக அதிகம் இப்படிச் சிந்திக்கும்பொழுது உன்னை எதற்கு உபமானமாகத் தரலாம், எப்படி அழைக்கலாம் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. மாண் என்றால் அதில் ஆண்தான் அழகுள்ளது. மயிலென்றால் அதிலும் ஆண்தான் அழகன் குயிலுக்குக் குரல்தான் உண்டு. யோசித்தேன். யோசித்தேன். முடிவு? உன்னைத் தவளை என அழைக்கலாமென உணர்ந்தேன். தவளை எவ்வளவு அழகான பிராணி. அதிலும் எவ்வளவு சுத்தமானது வெட்டிப்பார்த்தவர்களுக்குத்தான் இது தெரியும், சில அழகுள்ள பிராணிகளை வெட்டி, அகப்புறத்தைப் பார்த்தால் குமட்டிக்கொண்டு வருகின்றதே!

எனதுள்ளம் கவர்ந்த தவளையே! பெண்ணை மலரென்றும் ஆணைத் தேன்வண்டென்றும் ஒப்பு நோக்கி மகிழ்கின்றார்கள் விஷயமறியாதவர்கள். மலர்களில் ஆணும் உண்டு, பெண்ணுமுண்டு, இருபால்களும் கொண்டதுமுண்டு, எதுவென்று கூறாமல், இனம் தெரியாத மலருக்கு உன்னை ஒப்பிட நான் வீரும்பவில்லை. மற்றது, மலரை நாடிச்செல்லும் தேனீயோ முழு இன வளர்ச்சியடையாத பெண் இதைத் தெரிந்துகொண்டு என்னை நான் எப்படித் தேனீக்கு உவமையாகத் தரலாம். அப்படி விளக்கம் தருவது ஓரின இனக்கவர்ச்சிக்கு விளம்பரந் தருவதுபோலிருக்காதா? ஆதலால் இதிலொரு சிறு மாற்றத்தை, சிறு புதுமையைப் புகுத்துகின்றேன். மலரே, உன்னைக் கவர்ந்த (பெண்) பனம்பூ நீ! உன்னை நாடிவரும் (ஆண்) அணிக் குஞ்சு நான்! (பனை, வேறுபலரை, வேறுபல காரணங்களுக்காக கவருவதுண்டு. அதை இதோடு சேர்த்துக் குழப்பவேண்டாம்).

பனம்பூவே! நீ மாலையில் எந்நேரம் படுக்கைக்குப் போவாய்? காலையில் எந்நேரம் எழுந்திருப்பாய்? தினமும் குறைந்தது 8 மணித்தியாலங்களாவது துயில்கொள்ள வேண்டும். அதில் 4 மணித்தியாலங்களாவது கனவுகாணவேண்டும். அதில் 2 மணித்தியாலங்களாவது என்னைப்பற்றிய கனவாக இருக்க வேண்டும். எனது நிலையை விளக்க வேண்டியதில்லை. சொல்லாமலே புரியுமுணக்கு,

கண்ணே! இவ்வளவு பழகியும் உன்னிடம் புகைப்படம் ஒன்று

பவன் பதரை விதைத்தால்—?

‘கௌரி!’

அவரின் கண்கள் நீரைப்
பொழிகின்றன.

‘உன்னை நான் மன்னித்திருக்க
லாம், கௌரி!’

∴ ∴ ∴

ஆச்சரியமான சந்திப்புத்
தான். கணபதிஐயரையும், அவரது
குடும்பத்தையும் நயினூதீவில் அவர்
எதிர்பார்க்கவேயில்லை.

‘கௌரி! நான் முன்பு சொல்
வேனே, கணபதி என்று, அவன்
இவன் தான்! முன்பு ஒன்றாகத்
திரிவோம்! இப்போது கலியாணம்
செய்து செம்பியன்பற்றில் இருக்
கிறேன்!’

கௌரியின் விழிகள் கணபதி
ஐயரின் மனைவியில் மொய்த்து நிற
கின்றன. நான்கைப் பெற்ற அவள்
ஐந்தாவதை வயிற்றில் சுமந்து
மலர்ந்து நிற்கிறாள்.

‘ஆண்டவனே, உனக்கேள்
இந்த ஓரவஞ்சனை?’

‘நான் இனி ஊரோடு வந்து
விடப்போகிறேன்! அடுத்த மாதம்
மட்டில் வந்துவிடுவோம், சாம்ப
சிவம்!’

கணபதிஐயர் ஊரோடு வந்து
விட்டார். சாம்பசிவஐயரின் அதே
தெருத்தான், பழைய நண்பர்கள்.

—நட்பு இறுகிவிட்டது!

அவர்விட்டிலே கணபதிஐயரின்
குழந்தைகள். அவள் அவற்றைப்
பாராட்டினாள். கூடவே குழந்தை
யாகி விளையாடினாள். கணபதியின்
குழந்தைகள் கௌரியின் இதயத்தில்
இடம்பிடித்துக் கொண்டன.

தெய்வம்

புரந்த அக் குளக் கரையில்
பல நிமிடம் தவஞ் செய்தபின்
சிறு மீனொன்றை தாவிப் பிடித்
தது அந்த வெண்ணிறக் கொக்கு.

‘ஐயோ! என்னைக் கொல்
லாதே! மெலியாரை வலியார்
வருத்த வலியாரைத் தெய்வம்
வருத்தும்’ என்றது சிறுமீன்.

‘பிள்ளாய் கவலைப்படாதே!
அந்தத் தெய்வத்தை இப்போது
என் இரைப்பையில் காணப்
போகிறாய்’ என்று சொல்லிக்
கொண்டே கொக்கு மீனை விழுங்
கியது.

மறுகணம் தன்னை யாரோ
நெஞ்சில் ஈட்டி கொண்டு குத்து
வதுபோல் இருக்கவே ‘யார் நீ?’
என்று மிகுந்த கோபத்துடன்
கேட்டது கொக்கு.

‘நான் தான் மனிதனால்
ஏவப்பட்ட தெய்வம்’ என்றது
துப்பாக்கித் தோட்டா!

நல்ல அமிழ்தன்

‘இன்று குமாரசாமி அழுதான்!
ஆற்றவே முடியவில்லை.’

‘இன்று பாருங்கள், மணியன்
என்னைவிட்டு வீடுபோக மாட்டன்
என்று அடம்பிடித்தான்!’

ஆரம்பத்தில் இவை அவருக்குக்
கசக்கவில்லை.

∴ ∴ ∴

நினைவுகள் அழியக்கூடாதா?

துரை

கலிங்கன்

பள்ளியில் ஒன்றாகப் படிக்கும் போது உற்று நண்பர்களாக இருந்தார்கள். பின், ஒரு வன் தோட்டத்துரையானான்; மற்றவன் அவன் கீழ்வேலை செய்யும் தொழிலாளியானான். ஆனால் அவர்களுடைய நட்பும் பண்பும் மாற்றமடைந்தனவா? சுவையான முறையிலே கதையைச் சொல்லும் "கலிங்கன்" புத்தூர் சோமன் சுந்தக் கல்லூரி மாணவன் இப்புதிய எழுத்தாளரைப் பெருமகிழ்வுடன் வாசகர்கட்கு அறிமுகஞ் செய்கின்றோம்.

சுற்றிச் சுற்றி ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றது புதிதாக வெட்டப்பட்ட அந்த மலைப்பாதை, புதுமண்ணின் தோற்றம் இன்னும் மாறவில்லை. பெய்து ஓய்ந்த பெருமழையால் [மண்ணில்] ஏற்பட்ட வழக்கு நிலைக்கும், பாதையின் வளைவுக்கும் ஈடுகொடுத்து நான் மோட்டார் சைக்கிளைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்றேன். சைக்கிள் முன்னோக்கி ஓடஓட சிந்தனையும் பாய்ந்து நான்கடந்துவந்துவிட்ட வாழ்க்கைப்பாதையில் பின்னோக்கி ஓடுகின்றது.

மலைநாட்டின் மையமாக விளங்கும் அந்தப் புகழ்பெற்ற நகரான ஹட்டனில் ஒரு கல்லூரியில் நான் படித்தபொழுது ஏற்பட்ட இன்பமயமான நினைவுகள் என்னை ஆட்கொள்ளுகின்றன. இன்பமான நினைவுகள். நான் நினைவோட்டத்தின் மத்தியில் மிதக்கிறேன்.

'தொரை'

நான் திடுக்கிடுகின்றேன். யார் என்னை இப்போது கூப்பிட்டிருக்க வேண்டும்? நான் சுதாரிப்பதற்குள், 'தொரையாயிட்டா எங்களை யெல்லாம் கவனிப்பானு' என்ற குரல் கேட்கின்றது. மோட்டார் கைக்கிளை நிறுத்தி, கூப்பிட்டது யாரென்ப பார்க்கலாம் என எண்ணுகிறேன். ஆனால் சைக்கிளை நிறுத்துமுன்னரே நான் கேட்டதெல்லாம் மனதிலிருந்து எழுந்த குரல்கள்தானென்பது புரிந்துவிடுகிறது.

'தொரை' — இந்த அடியைச் சுற்றி என் சிந்தனை படருகின்றது. மோட்டார் சைக்கிள் வளைவில் திரும்பிச் செல்கின்றது. மூங்கில் கூட்டமும் ஆறும் பள்ளத்தில் பசுமையாக தெரிகின்றன.

எஸ். எஸ். வி இறுதியாண்டில் நாங்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். முப்பதுபேர் இருந்த அந்த வகுப்பில் முன் வரிசையிலிருந்த எங்கள் ஏழுபேருக்குத் தனியானதொரு மதிப்பு ஆசிரியர்களோ மாணவர்களோ எங்களைப் புகழ்ந்து பேசாத நாள் கிடையாது. நாங்கள் ஏழுபேரும் ஒரு கூட்டு, அதாவது கிளிக். எங்களுக்குக் கல்லூரியில் ஒரு பொதுவான பட்டப்பெயர் உண்டு. 'ஸெவன் சிஸ்டர்ஸ்' என்றழைக்கப்படும் புழுனிகளின் கூட்டத்திற்கு எங்களை ஒப்பிடுவார்கள். இணைபிரியாது ஏழு ஏழுபேர் கொண்ட கூட்டமாகப் பறந்துதிரியும் அந்தப் பறவைகளைப்போல் நாங்கள் எழுவரும் ஒருவரை ஒருவர் பிரியாமல் எந்நேரமும் ஒன்றாகத் திரிவோம். இதை விட வேறு பல பட்டப்பெயர்களும் - தற்பெருமைக்காரர்கள் என்பது உட்பட - எங்கட்கு உண்டு.

பள்ளிக்கூடக் கதிரைகளை நொருக்குவது முதல் கல்லூரிக்கு வேண்டிய ஆக்கப்பணியிடுவதுவரை எல்லாவற்றிலும் நாங்கள்தான் முன்னிற்பது வழக்கம். கல்லூரியே நாங்கள் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு. 'என்ன இருந்தாலும் நல்ல பொடியங்கள்' என்ற எண்ணம் ஆசிரியர்களுக்கு.

இப்படியாகக் காலம் ஓடிக் கொண்டிருந்தபோது ஒருநாள் ஆங்கிலவகுப்பில் ஆசிரியர் எங்களுக்குச் சொல்வதெழுதல்பாடத்திற்குச்சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். சொல்லி முடிந்தபின், எழுதியதைத் திருத்துவதற்குக் கொண்டுவந்து மேசையில் வைக்குமாறு கூறினார்.

சுறுசுறுப்புமிக்க அவர் நாங்கள் கொப்பியை வைத்த சிறிதுநேரத்திலேயே அவைகளைத் திருத்தி முடித்து எங்களிடம் தந்துவிட்டார். கூடவே பிழைகளைத் திருத்துமாறும் கட்டளையிட்டார்.

எல்லாரும் விட்ட பிழைகளைத் திருத்த ஆரம்பித்தனர். நானும் ஒவ்வொரு பிழையையும் திருத்த ஆரம்பித்தேன். 'சுப்பிரின்டன் ரென்ற' என்ற சொல்லுக்குப் பிழை போடப்பட்டிருந்தது. நான் அச்சொல்லைத் திருப்பி வாசித்துப்பார்த்தேன். நான் எழுதியது சரி. இருந்தும் ஆசிரியர் கவனக்குறைவில் அதற்கும் பிழைபோட்டிருந்தார் நான், உடனே அதை ஆசிரியரிடம் சுட்டிக்காட்டினேன். பிழையை உணர்ந்த அவர் "ஐ ஆம் சாரி" என்றுவிட்டு அச்சொல்லுக்குச் சரி போட்டார். இதைக் கவனித்த முருகையன் "என்ன நான்கொருத்தரும் சரியா எழுதாத அந்தச் சொல்லை நீயெப்படிச் சரியாயெழுதினே" என்று கேட்டான்.

என்முகத்தில் பெருமை குடி கொண்டது.

சிறிது நேரத்தில் ஆசிரியர் ஏதோ பேச்சுவாக்கில், "நீங்களெல்லாம் என்னென்ன வேலைக்குப் படிக்க போகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டார். யார் யாரோ என்னவெல்லாமோ சொன்னபின்னர் முருகையன் எழுந்து, "இஞ்சினியருக்குப் படிக்கக் கப்போகிறேன்" என்றான். அடுத்து நான் எழுந்து "தோட்டத்துரை (சுப்பிரின்டன் ரென்ற) ஆக உத்தேசம்" என்றேன்.

சொன்னதுதான் தாமதம்

எல்லா நண்பர்களும் என்னைக் கேலி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

“ஹலோ கரத்தரோட்டுத் தொரெ,”

“தொரெ நீங்க எந்தத் தோட்டங்க?”

“தொரெஐயா இந்தச் சாமியை கவனிப்பீங்களா?”

எல்லோரும் ஏதேதோ கூறி முடிக்க முருகையன் ‘தொரெ’ என்று என்னைக் கூப்பிட்டான்.

‘என்னடா’ என்றேன் நான்.

“தொரையாயிட்டா எங்கள யெல்லாம் கவனிப்பீங்களா?” கெஞ்சும் பாவனையில் கண்டலாகக் கேட்டான் அவன்.

‘ஆமாடா, காணுவெட்ட முருகையன் என்கிற இஞ்சினியரைத் தான் கூப்பிடுவேன்’ என்றேன் நான், விட்டுக்கொடுக்காமல்.

மணியடிக்கவே அந்தப் பாடமும் அத்துடன் முடிந்தது. எங்கள் பேச்சுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

∴ ∴ ∴

ஊக்கில் நேரானபாதையில் இப்போது ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நான் முருகையனைப் பற்றி நினைத்துக்கொண்டேன். இப்போது அவன் எங்கே இருக்கின்

புதிய விற்பனையாளர்

மு. தம்பித்துரை

உரும்பராய் கிழக்கு,

உரும்பராய்

றவே! அவனோடு கடித்தொடர்பு கூட இல்லை. நான் திட்டமிட்டபடி வாழ்க்கைப்பாதையில் முன்னேறித் தோட்டத்துரையாகக் கடந்த இரு தினங்கட்குமுன்புதான் இத் தோட்டத்தில் பதவியேற்றேன். ஆனால் முருகையன்...? அவன் சொன்னபடி இஞ்சினியராகியிருப்பானா? அல்லது...

நான் பார்வையிடவேண்டிய அந்த கவாத்து மலை வந்துவிட்டது. புதிதாக வளர்த்திருந்த குறுந்தாடியைத் தடவிக்கொள்கிறேன். கூலிங்கிளாஸ் கண்ணிற்கேறுகின்றது. இத்தத் தோற்றத்தில் என்னை முருகையன்கூட அடையாளம் காணமுடியாது.

மலையில் கவாத்துக் கத்திகள் மின்னிமின்னிச் சுழல்கின்றன. பழைய பரம்பரை அழிக்கப்படுகின்றது. இன்னும் சிறிது நாளில் பழைய பரம்பரை இருந்த இடத்தைப் புதிய பரம்பரை ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளும். நான் மலையை நோட்டம் விடுகின்றேன். என் கண்கள் ஒருமூலையைப் பர்த்ததும் நிலைகுத்தி விடுகின்றன.

‘முருகையன்’ — நல்ல நேரம் நான் வாய்விட்டுக் கத்தவில்லை. அடக்கிக்கொண்டேன். கிழிந்த பழைய காற்சட்டை, பெனியன், தலையில் ஒரு முண்டாசு. கையில் கவாத்துக்கத்தி—இத்தியாதி கோலங்களுடனும் முருகையன் வேலையீடுபட்டிருக்கிறான்.

அன்று வகுப்பில் இஞ்சினியராக வருவேன் என்று சொன்ன முருகையன இவன்?

எத்தனை எத்தனை திட்டங்கள்

இட்டிருந்தான் அவன்? அவன் இட்ட திட்டங்களெல்லாம் உடைந்து தவிடுபொடியாகி விட்டதா? அவனுக்கு ஏன் இந்த நிலை?

நான் அதற்குமேல் அங்கு நிற்கவில்லை. மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறி எனது பங்களாவை நோக்கிப் புறப்பட்டுவிட்டேன். நண்பனின் நிலையறிந்ததால் ஏற்பட்ட கவலை, சிந்தனை இந்த இரண்டுக்குமிடையில் குளித்து உணவு உட்கொண்டுவிட்டுப் படுத்துவிட்டேன். மீண்டும் நான் எழுமியபோது மாலைமணி ஐந்து.

வேலைக்காரன் முனியாண்டியாரோடே வெளியே கதைக்கும் சப்தம் கேட்டது. யாரென்று பார்க்கலாமென்று ஹாலுக்குச் சென்றேன் ஹாலுக்கு வெளியே விட்டின் முன்னால் முனியாண்டி நின்றிருந்தான். அவன் பக்கத்தில் தூய வெள்ளைவேட்டி சேட்டுடனும் அழகாக வாரிவிடப்பட்ட தலையுடனும் முருகையன் நின்றிருந்தான். என்னைக்கண்டதும் முனியாண்டி உள்ளே செல்ல முருகையன் தலையைக் குனிந்துகொண்டு நின்றான்.

"முருகு"—நான் ஓடிச்சென்று அவனை அணைத்துக்கொண்டேன் பாசம் இழையோடியது.

அவன் என்பிடியிலிருந்து விட்டுப் பட்டுக்கொண்டு என்னை நோக்கிக் கூறினான்.

"தொரையும் தொழிலாளியும் இப்படி நடக்கிறது பார்த்தா நிர்வாகம் சந்தேகப்படும்"

அவனை இந்தநிலையில் சந்தித்தும் உறவாடமுடியாத நிலை. நான் பெருமூச்சு விட்டபடி அவனைப் பார்த்தேன்.

எனது பார்வையைப் புரிந்து கொண்டு அவன் சொன்னான்.

"எதிர்பார்த்த வாழ்வு கிட்டவில்லை. ஆனால் நிறைவோடு வாழ்கின்றேன். பகலில் தோட்டத்தில் தொழிலாளி; இரவில் பள்ளிப் பிள்ளைகட்கு டியூஷன் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியர். வயிற்றைக் காயவிடாமல் வருமானம் வருகிறது கவலையில்லை"

எதிர்பார்த்தது கிடைக்காத கவலையோ வேறெதுவுமோ அவன் குரலில் தென்படவில்லை, ஆனால் எனக்கு ஏதோ உறுத்தியது.

கூடப்படித்தவன் துரையாக மாற மற்றவன் அவனுக்குத் தொழிலாளியாவதானால் அவன் மனம் எவ்வளவு புண்படும்?

ஏதேதோ பேசிவிட்டு முருகையன் போய்விட்டான். நான் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்துவிட்டேன். 'நண்பனுக்கு அதிகாரம் செலுத்தும் துரையாக நான் இருக்கக்கூடாது. இந்தத் தோட்டத்தை விட்டு வேறு தோட்டத்திற்கு மாற வேண்டும் அல்லது விலகவேண்டும். நான் இங்கிருந்தால் நண்பன் ஒவ்வொரு நாளும் மனம் வருந்திக்கொண்டிருப்பான். எனவே...

"நான் விலகப் போகிறேன்"—தோட்ட நிர்வாகத்திற்கு அறிவிக்கு முன் அதைவேலைக்கார முனியாண்டியிடம் சொல்லிவிட்டேன். அவன் எங்கெல்லாம் போய்ச் சொன்னானோ தெரியவில்லை. அடுத்தநாள் என் முகவரியிட்டு ஒரு கடிதம் வந்தது.

உடைத்துப் பார்த்தேன். முருகையன் எழுதியிருந்தான்.

அன்பு.....,

நீங்கள் செய்யப்போகும்

முடிவை அறிந்தேன். காரணத்
தையும் ஊகித்துக்கொண்டேன்.
நீங்கள் இங்கிருந்தால் எனக்குக்
கவலை ஏற்படும் என எண்ணு
வீர்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த
வரையில் அந்தக் கவலை இல்லை.
இளமையில் ஏதோ திட்டமிட்டாலும்
வாழ்க்கைப்பாதையில் நான் திசை.
திரும்பிவிட்டேன்.

சொகுசாக, பஞ்சணையில்
வாழ்ந்த பரம்பரை உங்களுடையது.
இந்த நிலைமையை மாற்றினால்
உங்களால் வாழமுடியாது. ஆனால்
என் நிலைவேறு. உழைக்கும் வர்க்
கத்தில் வந்தவன் நான், பஞ்சணை,
பழக்கமில்லை. நான் பாயில் கிடப்ப
வன். பாயில்கிடப்பவன் பஞ்சணைக்கு
மாறுவது படாடோபத்துக்கும்பணத்
துக்கும்தான். எல்லோரும் இந்தக்
கரையிலிருந்து அந்தக் கரைக்கு
போய்விட்டால் இக்கரை குனியப்
பிரதேசமாக அல்லவா மாறும்.
நான் படித்தேன். இஞ்சினியராக
வில்லை. ஆனால் இத்தோட்டத்தில்
இதயம் கவர்ந்தவனாக நிற்கின்
றேன். போட்டியும் பூசலும் உள்ள
சமூகத்தில் அன்புக்குகந்தவனாக
நிற்கின்றேன். வயிறு காயாம
லிருக்கத் தொழில் ஊதியம் வழி
செய்கிறது. இராப்பாடசாலை ஆசிரி

யர் பதவி என்னை மற்றவர்கள்
மதிக்க, அன்புசெலுத்த வழிகோலு
கிறது. எனக்கு எந்தவிதக் குறைவு
யில்லை. ஒருவிதத்தில் உங்களைவிட
உயர்ந்தவன் நான். நாட்டின் வாழ்
வுக்காகப் பாடுபடும் தொழிலாளி
நான். இந்நிலையில் நன்பணுக்குக்
கீழ் வேலை புரிகின்றேன் என்று
நான் எள்ளளவும் கவலைப்படமாட்
டேன். முடிவை மாற்றிக் கொள்
நங்கள்.

கடைசியாக ஒன்று; பாடசாலை
யில் நடப்புக்கு இலக்கணமாகத்
திகழ்ந்தவர்நீங்கள். நாங்கள் பழகிய
நாட்கள் இன்னும் பசுமையாக்
கண்முன் நிற்கின்றன. தொழிலால்
வர்க்கத்தால் வேறுபட்டாலும் அன்
பால்; நட்பால் ஒன்றுபட்டு என்றும்
இருப்போம். இருப்பீர்கள் என்ற
உறுதி எனக்குண்டு. அன்பு
வாழட்டும்.

அன்பு
முருகையன்

கடிதம் முடிந்துவிட்டது. என்
முடிவு மாறியபோது முருகையன்
என்னை நோக்கி அன்புப் புன்னகை
செலுத்துவது தெரிந்தது. நானும்
சிரித்துக்கொண்டேன்.

இல்லாக் கொடுமை யிருப்பதனாலே
பொல்லாக் கொடுமைகள் பெருகுதன்றோ?
இல்லாக் கொடுமையை யொழித்துவிட்டாலே
எல்லாக் கொடுமையு மொழியுமன்றோ!

— உ. இ. தமிழ்ச்செல்வன்

நம்நாட்வோசகர்

இது இலக்கியஉலகம். பழையன கழிதலும் புதியன புதுதலும் என்ப தற்கமைய, புதுமை இலக்கியம் படைத்து, தமிழன்னைக்கு மணிமுடி சூட்டி மகிழுகின்றகாலம். நமக்குத் தெய்வீகமான, புனிதமான இலக்கிய ஆர்வம் தலையெடுத்துவிட்டால், சஞ்சிகைகளைக் கண்டவுடன் தேடுவது 'உள்ளத்தைத் தொடும் சிறுகதைகள், உணர்ச்சி பொங்கவைக்கும்

கவிதைகள்.' வெறும் பொழுது போக்கு இலக்கியம் என்று சொல்லி உயிரற்ற படைப்புகளை உருவாக்குவதும், அதையே வரவேற்பதும்

மடமையென்பது என் கருத்து. "உள்ளத்தைத் தொட்டுச் சிந்திக்கவைக்க வேண்டும் அல்லது கண்ணீர் வரக் கூடிய உணர்ச்சி ததும்பவேண்டும்." இவ்வாறான சிறுகதைகளைத்தான் நான் விரும்புவது. எனவேதான் ஆனந்தவிகடன், கல்கி, கலைமகள், மஞ்சரி போன்ற இதழ்களை விரும்புகிறேன்.

முத்திரைப் பொறிகளுடன் உள்

ளத்தைத் தொடவைக்கும் உயர்ந்த சிருஷ்டிகளைத் தமிழன்னைக்குப் பெற்றுத்தருவது விகடன். இலக்கியம் படைப்பதில் வெற்றிகண்ட பெரிய எழுத்தாளர்களின் உயர்ந்த இலக்கியங்களைத் தொடர்ந்து தமிழ் மக்களுக்களிப்பது கல்கி. பாமினிப் பாவை, கயல்விழி. பாவைவிளக்கு பார்த்திபன் கனவு, போன்ற உள்ளத படைப்புகளை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம், சிறந்த அறிவை ஊட்

எம். ஐ. ஏ. முத்தலிப்

வித்தியாலய வீதி,
கிண்ணியா.

டக் கூடியதும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை அறிய வழிசெய்வதும் கலைமகள். வளரும் இளம் இலக்கியக் குருத்துகளுக்கு வளமான நீர்பாய்ச்சுவதும் கல்கி

கள். அன்னிய மொழி இலக்கியங்களைத் தமிழில் தருவதில் மஞ்சரி முதலிடம் வகிக்கிறது.

இலக்கிய சிருஷ்டிகள் புதுமையாக, சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இருந்தால்தான் இலக்கியம் வாழ்க்கையோடு ஒட்டி உறவாடக்கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு சிறந்த படைப்பின்புலந்தான் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் உருவாகலாம்.

நம்நாட்வோசகர்

பாரதி, திரு. வி. க. போன்ற பத்திரிகை நடத்திய தமிழ் நாட்டிலிருந்து இன்றும் பல பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகை என்ற பெயரில் வெளிவரும் பல தரமற்றவைகள் நடுவே ஒரு சில பத்திரிகைகள் மட்டுமே மக்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய முறையில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு சிறுகதை, ஒரு தொடர்கதை, சில சினிமா செய்திகள் இருந்துவிட்டால் போதும் பத்திரிகை நடத்தி விடலாம் என்ற எண்ணம் இன்றும் பலரிடையே உண்டு அத்தகைய எண்ண முடைய பத்திரிகையாளர்கள் நடுவில் ஒரு சிலரால் தரமான பத்திரிகைகளை வெளியிடப் படுகின்றன.

தரமான பத்திரிகைகள் வரிசையில் இன்று முன்னணியில் நிற்கும் ஒரு பத்திரிகை 'கல்கி' அன்றும்,

இன்றும், இலக்கியத்துறையில் மக்களுக்கு நற்பணி புரிந்துவருவது கல்கி. மக்களுக்குச் சிறுகதைகளும், தொடர்கதைகளும் மட்டும் கிடைத்தால் போதா. அவற்றுக்கு உலக நடப்பு விவகாரங்கள், அரசியல் நிலைகள், வளர்ந்துவரும் விஞ்ஞான உலகச் செய்திகள், முதலியனவும் தேவை, இவற்றுடன் மக்கள் நாகரீக

மாக வாழ்வதற்குத் தேவையான இன்றைய நாகரீகம், உலக மேதைகள் பற்றிய செய்திகள் முதலியவற்றைப் பிரசுரிப்பதில் அக்கறை காட்டி வருவது கல்கி. மக்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் ஈந்து நற்பணி புரியும் கல்கி, பத்திரிகைகளில் ஒரு முதல்தர ஏடாகும்.

தமிழில் வெளிவரும் மற்றும் ஒரு சிறந்த பத்திரிகை "குமுதம்" நல்லதரமான சிறுகதைகள் தொடர்

கதைகள், வீமர்சனங்கள் முதலியவற்றை வெளியிடுவதில் முன்னணியில் நிற்பது குமுதம் பத்திரிகையாகும்.

"ஆனந்தவிசுடன்" பத்திரிகையிலும் பல தரமான கதைகள் வெளிவருகின்றன. அவற்றுள் 'முத்திரைக்கதை'கள் நல்ல உயர்ந்த கதைகளாக இருக்கின்றன.

முடிவில், கலைச் செல்வியைப் பற்றி ஒரு சொல். இலங்கையில் வெளிவரும் ஒரே ஒரு தரமான இலக்கிய ஏடு இதுதான். மாணவர்கள் அறிவை வளர்க்கும்

அறிவும் போட்டிகள், இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் சிறுகதை, நாவல் போட்டிகள் நடத்துவதுடன், சிறந்த கதைகளையும், இலக்கிய உலகச் செய்திகளையும், தரும் ஒரே ஒரு ஈழத்துப் பத்திரிகை கலைச் செல்வி. இவைகளே என் இலக்கியப் பசிக்கு உணவிடுகின்றன.

"தியாக மார்க்கண்டு" திருநெல்வேலி கிழக்கு, யாழ்ப்பாணம்.

பெரிய ரஸீகர்

பெரி. சண்முகநாதன்

எனக்கு அந்தக் கதைக்குப்பத்து ரூபா கிடைத்தது. அதில் கூட விசேஷமில்லை. அதைப் பற்றிப் பாராட்டி ஒருவர் பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தார். பத்திரிகைக் காரியாலயத்தார் கடிதத்தை எனக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார்கள்.

நான் முருகானந்தத்தாரிடமிருந்து பெற்ற உதவிகளுக்கு இது 'முத்தாய்ப்பு' என்று சொல்வதா?

கல்லூரி மாணவர்களுக்கெனச் சாகித்திய மண்டல மடாத்திபகவிதைப்போட்டியில் வெள்ளிப்பதக்கம் பெற்றவர் பெரி சண்முகநாதன். சன்னுகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு இவ்விளைஞர் இப்போது கொழும்பு தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிற்பயில்கின்றார். வாழ்வில் ஏழைகளுக்கிரங்கும் இதயமற்றவன். பத்திரிகையில் வெளியான பரிதாபக் கதையொன்றைப் பாராட்டுவதிலுள்ள முரணைக் கதையிலே காணலாம்.

நான் அந்த வீட்டுக்கு அன்று தான் குடிபோனேன். ஊருடன் இவ்வளவு காலமும் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்த எனக்கு இப்போது திருகோணமலைக்கு மாற்றலாகியிருக்கிறது. கஷ்டப்பட்டு ஒரு வீட்டின் ஒரு பகுதியை வரடகைக்குப் பிடித்துக்கொண்டேன். காலை ஏழு மணிமுதல் என்மனைவி சாமான்களையெடுத்து ஒழுங்கு படுத்த ஆரம்பித்தாள். அவள் என்னதான் வேலை செய்தாலோ தெய்வத்திற்குத்தான் தெரியும்! மணி ஒன்பதரையாகி விட்டது. அன்று, அதாவது முதல் தாளன்று கட்டாயமாக நான் பாட

சாலைக்குப் போயாக வேண்டும். எனது தலைவி சாமனை எடுத்து வைத்தபாடில்லை.

இவ்வளவு அழகிலும், அவள் "ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளே அடுப்பை மூட்டி இடியப்பம் அவித்துக், கறியும் செய்து விடுகிறேன். சாப்பிட்டு விட்டுப் பாடசாலைக்குப் போகலாம்" என்று எனக்கு கட்டளையும் போட்டு விட்டாள். தலையெழுத்தேயென்று நானும் அவளுக்கு உதவி செய்வதாகப் பாசாங்கு செய்து கொண்

டிருந்தேன். அடிக்கடி எனது அவசரத்தைக் காட்டி, இரண்டு நிமிஷத்துக்கொருமுறை "சூள்" கொட்டிக் கொண்டு, கூடத்திற்கும் சமயலறைக்கும் இருந்த தூரத்தை அளந்து கொண்டிருந்தேன்.

கூடத்தின் எதிர்ப்புறமிருந்த அறையில்தான் முருகானந்தத்தார் குடித்தனமிருந்தது. அவரது குடும்பந்தான் எங்களுடன் அந்தப் பழைய வீட்டைப் பங்கு போட்டிருந்தது. அவர் காலை முதல் என்னைக் கவனித்திருக்க வேண்டும் திடீரென்று அவர் முன்னால் வந்து "தம்பி! எங்களிடம் சாப்பாடு சீக்கிரம் சமையலாகிவிட்டது. நீங்கள் அங்கு

வந்து சாப்பிட்டுவிட்டுப் பள்ளிக் கூடம் போங்கள். புதுக்குடித்தன மென்றால் இந்தமாதிரி அசௌகரியங்கள் ஏற்படுவது சகஜந்தானே! என்ன யோசிக்கிறீர்? பரவாயில்லை தப்பி, வாரும்!" என்று அழைத்தார்.

நான் கபாவத்தில் அதிக கூச்சமுடையவன். அதோடு, அன்றுதான் அந்த வீட்டுக்குக் குடித்தனம் வந்திருக்கிறேன். இன்னும் யாருடனும் அறிமுகம்கூடச் செய்து கொள்ளவில்லை. அந்த நிலைமையில் முருகானந்தர் திடீரென்று அப்படி அழைத்ததைக் கண்டு, பதில் சொல்லத் தோன்றாமல் திகைத்து நின்றாவிட்டேன்.

முழுவதும் மேல் நாட்டு நாகரிகத்தைத் தழுவாதவன். ஆனாலும், நான் அந்த வழக்கங்கள் சிலவற்றைப் போலி செய்வதுதான் மனிதத்துவம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் சிலரில் ஒருவன். யாராயிருந்தாலும் முதலில் கிரமமான முறையில் அறிமுகம் செய்துவைக்கப்பட்டவேண்டும்; — பிறகுதான் அவருடன் நெருங்க அளவளாவலாமென்று நினைப்பவன்.

ஆனால் முருகானந்தம் அதற்கு நேர்மாறாக நம்முடைய முன்னோர்கள் சென்றவழியே நமக்குப்போதும் என்று நம்புகிறவர் போலும். ஆகையால் தான் அவர் எந்தவித சடங்குகளையும் எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை.

என்னுடைய திகைப்பைக் கண்ட முருகானந்தம் என்னுடைய அறியாமைக்கு இரங்கியவர் போல, "பரவாயில்லை தம்பி! என்ன மனிதன் புதிசாயிருக்கிறான் என்று யோசிக்கின்றீர்? எத்தனை நாளைக்குத்

தம்பி புதிது? யாராவது ஒருவர் முதலிலே ஒரு வார்த்தை பேசினால் பின்பு பழையவர்களாகி விடுகிறோம். இதற்காக அர்த்தமில்லாத கூச்சமோ வெட்கமோ எதற்குத் தம்பி? வாருங்கள்.. " என்று மேலும் வற்புறுத்தியழைத்தார்.

அவருடைய குரலில் இருந்த கம்பீரம், அன்பு, இன்னும் விவரிக்க இயலாத ஏதோ ஒன்று ஆகியவை மறுவிடையில் என் கூச்சத்தைக் கலைத்துவிட்டன. பேசாமல் அவர் பின்னால் சென்றேன். மனைவி என்னை ஒருமாதிரியாகப் பார்த்துக் கொண்டதையும் நான் கவனியாமல்லை.

முருகானந்தத்தின் உத்தரவுகள் மெளனமாக வெளியிடப்பட்டனவோ என்னவோ, அவரது மனைவி இலைபோட்டுப் பரிமாறத் தயார் செய்துவிட்டாள். இலையருகில்போய் உட்கார்ந்து விட்டேன். அப்போதும் எனது கூச்சம் யூராவாகத் தெளியவில்லை. ஆதலால் நான் அவரது அழைப்பை ஒப்புக்கொண்டதற்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளும் தோரணையில் பேச்சு ஆரம்பித்தேன். ஆனால் முருகானந்தம் அதை முடிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை.

நான் அவரது அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தவுடன்தான் எனக்கு அவரது பரமதரித்திர நிலைமை தெளிவாகியது. அந்த வீட்டில் மொத்தம் மூன்று அறைகள் இருந்தன. எனது குடும்பத்திற்கு இரண்டு அறைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஒன்று சமயலறை. மற்றது சாமான்களுடன் மனிதர்களும் வசிக்க. ஆனால் முருகானந்தம் குடும்பம் மிகுதி ஒரே

அறையிலேயே இரண்டு காரியங்
களையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டது.

அவரது வீடு, அதாவது அந்த
அறை இருந்த கோலத்தை வர்
ணித்து அவரது ஏழைமையை
விளக்குவதைவிட, ஒரே வரியில்
அதைச் சொல்லிவிடலாம். "பகலில்
செத்தால்வாய்க்கரிசிக்கு வழியில்லை,
இரவில் செத்தால் விளக் கெண்
ணைக்கு விதியில்லை" என்று தரித்
திரத்தைப் பற்றிய வர்ணனைப் பழ
மொழி ஒன்று உண்டு. அது அங்கு
பிரசன்னமாயிருக்கக் கண்டேன்.

அந்த நிலைமையில் அவர்கள்
எனக்குப் போட்ட சாப்பாடு எப்படி
யிருந்திருக்குமென்று சொல்ல
வேண்டுமா? ஆனாலும், நான் என்
ஆயுள்காலத்தில், அவ்வளவு திருப்தி
யாக என்றும் சாப்பிட்டதில்லை
யென்றுதான் இன்னமும் நினைத்துக்
கொண்டிருக்கின்றேன்.

தரித்திரம் என்பது ஒருகொடிய
விஷம்தான். ஆனாலும் அதைவிடக்
கொடிய அம்சம் ஒன்றிருக்கிறது.
தனது தரித்திர நிலைமையிலும்,
மனிதன் அதை வெளிக்காட்ட
வெட்கப்பட்டோ, அல்லது வேறு
காரணத்தாலோ பாசாங்கு செய்ய
முயன்று கஷ்டப்படுகின்றானே அது
தான் மகா கொடியது. அந்த நிலை
மையை அனுபவித்தவர்களுக்குத்
தான் அந்தத் துன்பத்தின் கூர்மை
விளங்கும்.

முருகானந்தத்தினுடைய அந்தப்
பரமதரித்திர நிலைமையிலும், அதை
நான் பூரணமாகக் காண நேர்ந்து
விட்ட அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், அவர்
அது வெட்கப்படவேண்டிய ஒரு
நிலைமையென்ற பொய்யுணர்ச்சி

கேளுங்கள்,

கொடுக்கப்படும்!

வழக்கறிஞர் மு. ஆலாலசுந்தரம்
அவர்களை அறியாதார், ஈழத்தமிழ்
கத்தில் இவர் என்றே கூறலாம்.
ஆனால், பெரும்பாலோர் அவரை
வெறும் அரசியல்வாதி என்று மட்
டுமே அறிந்துவைத்திருக்கின்றார்
கள். அவர் அரசியல்வாதி மட்டு
மல்லர், ஒரு கலைஞர், நடிகர், நாட
காசிரியர், பாடகர், சமூகஊழியர்!
இப்படிப் பல்வேறு துறைகளிலும்
பிரகாசிக்கும் இவர், வாசகர்களு
டைய கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க
முன்வந்துள்ளார் என்பதை மகிழ்ச்சி
யுடன் அறிவிக்கின்றோம். இப்பூவுல
கிலுள்ள எந்த விஷயத்தைப் பற்றி
யும் நீங்கள் கேட்கலாம். ஆனால்,
கேள்விகள் சுருக்கமாகவும், தெளி
வாகவும், பலருக்குப் பயன்படும்
வகையிலும் அமைந்திருக்க வேண்
டும். உங்கள் கேள்விகளை அஞ்ச
லட்டையில் எழுதி, இங்குள்ள முக
வரியை வெட்டி ஒட்டி 30. 9. 65
க்கு முன்னர் அனுப்பிவிட வேண்
டும். அவருடைய பதில்கள் "கலைச்
செல்வி"யில் வெளியாகும்.

இங்கே வெட்டுக.

திரு.மு. ஆலாலசுந்தரம் B A.

மே/பா கலைச்செல்வி
சுன்னகம்.

சிறிதுமின்றி நடந்து கொண்டது தான் என் மனதை அப்படியே கவர்ந்து விட்டது.

எனக்களித்த அந்த எளிய உணவுக்காக, மற்றவராயிருந்தால் ஏதோ பெரிய குற்றம் செய்தவர்கள் போன்ற தோரணையில் சமாதானம் சொல்ல முயன்று கஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால் முருகானந்தம் அப்படி ஏதும் செய்யவில்லை. 'இது தான் என்னிடம் உள்ளது. இது னுடன் என்னுடைய உள்ளத்திலுள்ள மனித அன்பையெல்லாம் சேர்த்து அளிக்கின்றேன். முடியுமானால் இரண்டையும் உண்டு திருப்தியடை' என்ற தோரணையில் பேசி நடந்து கொண்டார்.

அதுதான் அவருடன் எனது முதல் பழக்கம்.

நான் அந்த வீட்டுக்கு வந்து மூன்று மாதங்களாகிவிட்டன. அந்த மூன்று மாதங்களுக்குள் முருகானந்தத்தின் உள்ளும் புறமுமான நிலையைத் தெளிவாக்கத்தெரிந்து கொண்டேன். ஒவ்வொருநாளும் அவருடைய தரித்திரத்தின் பயங்கர நிலைமை எனக்கு அதிகம் தெளிவாகிக் கொண்டு வந்தது. அது போலவே அவருடைய மனம், நாளுக்குநாள் அதிக ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் ஒரு மாணிக்கம் என்பதும் தெளிவாயிற்று.

முருகானந்தத்தால் ஒன்றும் செய்து பிழைக்க முடியாது. அவருக்குக் கொஞ்சம் நிலங்களை இருந்தன நிலங்களிலிருந்து வந்த வருமானம் குடும்பச் செலவுக்கே சரியாயிருந்தது. தனது மூத்த

ஜெம்ரா டீசல்ஸ்

பதிவு இல: 4649

336. பருத்தித்துறை வீதி : நல்லூர்

டீசல். மோட்டார், படகு இயந்திரங்கள் உழவுமெசின்கள், கார், டீசல் லொறிகள், ஸ்கூற்றர், நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் திருத்துவதிலும், ஓட்டு வேலைகள், ஸ்பிரேய பெயிண்டிங் புரிவெட்டுதல் மட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றிலும் பிரசித்தி பெற்றவர்கள்.

இயந்திரப் பழுதினால் வழிகளில் தாமதிக்கும் இயந்திரங்கள் அந்த இடங்களில் பழுது பார்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

Regd No: 4649

GEMTA DIESELS

336. PT. PEDRO ROAD

NALLUR.

மகளைச் சிரமப்பட்டுப் படிக்க வைத்தார். என்ன துரதிருஷ்டம்!-அவள் பட்டதாரிக்கான இறுதிப் பரீட்சைக்குப் போகவேண்டிய நேரத்தில் பார்ப்புக் கோளாறினால் இறந்து விட்டாள். அதிலிருந்து முருகானந்தத்துடைய தேய்வு காலம் தொடங்கியது. இரண்டு பெண்களுக்கும் கஷ்டப்பட்டு ஐயாயிரம், ஆரூயிரம் செலவழித்து ஒரு வழியாகக் கல்யாணஞ் செய்து வைத்தார். அதற்காக அவர் தனது நிலங்களை அடமானம் வைத்துப் பணம் வாங்கினார். வட்டி நிலங்களை ஏப்பம் விட்டுக் கொண்டு வருகிறது. மருமகன்மார் என்று பெயரளவில் இருந்தார்கள். ஒரு சதத்திற்கு உதவியில்லை. மூத்த மகளை, அவளது கணவன் தன்னுடன் கொண்டு போய்விட்டான். இளையவளின் கணவன் மகா முரடன். கொழும்பிலுள்ள கம்பனியொன்றில் சிறிய வேலையாக இருக்கின்றான்.

நான் இடையிடையே முருகானந்தத்துக்கு உதவி செய்வதுண்டு. முருகானந்தம் தனது தரித்திரநிலை குறித்து வெட்கப்படவில்லை யானாலும், என்னிடமிருந்து உதவி பெறுவதற்கும் ஒரு அளவு உண்டென்பதையும், அந்த எல்லையை மீறுவது நல்லதல்ல என்று தாம் அறிந்துள்ளதாகவும் என்னிடம் தெளிவாய்ச் சொல்லிவிட்டார்.

இந்நிலையில் முருகானந்தத்தின் மனைவி தங்கம்மாவுக்கு வயிற்றில் ஒரு வலி தொடங்கியது. ஏதோ சிறிதாகத்தான் தொடங்கியது. ஆனால் இரண்டு மாதமாக அவளை வாட்டியெடுத்துவிட்டது. தங்கம்மாளின் மேல் தன் உயிரையே வைத்திருந்தார் முருகானந்தம். தனது அன்பு மனைவியின் உடல் நலனைக் கருதி பிரத்தியேக வைத்தியசாலையொன்றில் அவளை அனுப்பித்து வைத்தியம் செய்தார். என்னதான் முயன்றும் இரண்டு

மாதத்திற்கு முன்னதாகத் தங்கம்மாளின் வயிற்று வலி நிற்க மறுத்து விட்டது. இந்த இரண்டு மாதமாக முருகானந்தம் பட்ட இன்னல்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல கடைசியில் வைத்தியசாலைக்கு முந்நாறு ரூபாயணம் கட்டவேண்டியிருந்தது. முருகானந்தம் திகைத்துப் போய் நின்று விட்டார்- இப்போதுதான் அவர் பணத்தைப் பற்றி நினைக்க ஆரம்பித்தார். நேராகத் தன் இளைய மகனிடம் போய் விஷயத்தைச் சொன்னார்.

“அப்பா! என்னிடம் பணமாக எதுவும் இல்லையே. இந்தச் சங்கிலி ஒன்றைத் தவிர என்னிடம் வேறென்ன இருக்கிறது. இதையாவது அடமானம் வைக்கலாம்.....ஆனால் அவர் ஒரு மாதிரி.....” என்று இழுத்தாள் இளையமகள்.

முருகானந்தத்தால் அழுவதைத் தவிர வேறெதுவும் செய்யமுடியவில்லை. தந்தையின் நிலையைப் பார்த்து மனங்கசிந்த இளையவள் தனது சங்கிலியைக் கழற்றி, அவரது கையில் வைத்தாள்.

தயங்கியபடியே சங்கிலியுடன் சென்றார் முருகானந்தம்.

∴ ∴ ∴

இரண்டு மாதங்கள் சென்றன. முருகானந்தத்தின் தரித்திரம் முற்றிப் பழுத்த நிலையிலிருந்தது. ‘வெசை’ விடுமுறையில் இளையவளின் கணவன் வீட்டிற்கு வந்தான். வந்த னுக்குச் சங்கிலிவிஷயம் தெரிய வந்தது. அவன்தான் முரடனாச்சே! அவன் போட்ட கூப்பாடோ சொல்ல முடியாது. ஏதோ ஏதோ எல்லாம் சொல்லி அடக்கிவைத்திருந்தான் மனைவி. விடுமுறை முடிந்து வேலைக்குப் போனதும், அங்கிருந்தபடியே முருகானந்தத்துக்குக் காரகாரமாக ஒரு கடிதம் எழுதினான். “முன்று கிழமைகளில் சங்கிலியை மீட்டு அனுப்பு இல்லாவிட்டால் நடப்பது வேறு...” என்ற தோரணையில் கடிதம் இருந்தது.

முருகானந்தத்துக்குத் தரித் திரத்தின் துணிச்சல்! — “என்ன செய்வான்? பார்ப்போமே!” என்று பேசாமல் இருந்துவிட்டார்.

∴ ∴ ∴

அன்றையத்தினம் எனக்குத் தகவல் தெரிந்திருந்தால்...?—இப் போது நினைத்து என்ன பயன்? மனிதசக்திக்கு மீறியிருந்து காரியங்களை நடத்திவைக்கும் அந்தச் சக்தி வேண்டுமென்றே மனிதனின் ஜாக கிதையைக் குலைத்துவிடுகிறது.

முருகானந்தத்துக்கு அவரது இனைய மருமகனிடமிருந்து கடிதம் வந்து இரண்டு மாதமாகியிருந்தது அன்று எனக்குப் பாடசாலை விடு முறை. வீட்டிலேயே இருந்தேன். முருகானந்தம் தங்களது அறையின் முன்புறச் சுவரோடு சாய்ந்திருந்து பெரிய சிந்தனையிலீடுபட்டிருந்தார். அதேசமயம் வீட்டு வாசலில் ஒரு கார் வந்து நின்றது. முருகானந்தத்தின் இனைய மருமகன் வந்திருப்பதாக யாரோ ஒருவர் சொன்னார். தங்கம்மாள் அடுக்களையிலிருந்து வெளிப்பட்டார்.

“தங்கம்! இனைய மருமகன் வந்

திருக்கிருவர். போய்க் கவனி. இதோ வந்திட்டேன்.” என்று சொல்லிவிட்டு பின்புறக் கதவு வழியாகச் சென்றார் முருகானந்தம்.

∴ ∴ ∴

மறுநாள் முருகானந்தத்தின் பிணம் அம்மன் கோவில் கிணற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. விசாரணையின்போது, “சித்தஸ்வாதீனமில்லாதபோது” என்று முடிவாகியது!

∴ ∴ ∴

நான் அந்தக் கதையை அப்படியே எழுதிப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பினேன். அதற்கு எனக்குப் பத்துரூபாய் கிடைத்தது. அதுமாதிரமல்ல; அக்கதையைப் புகழ்ந்து ஒருவர் பத்திரிகையாசிரியருக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார்.

அந்தக் கடிதத்தை எழுதியவர் முருகானந்தத்தின் இனைய மாப்பிள்ளையேதான்! அவர் ஒரு பெரிய “இலக்கிய ரஸிகர்” என்றும், அவர் என் கதையைப் பாராட்டியிருப்பதாகவும் அடுத்த பத்திரிகையில் முகவுரையுடன் அக்கடிதம் பிரசுரிக்கப்பட்டது!

திருக்குறள் கீர்த்தனை. 23

இருமை வகை தெரிந்தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை யிறங்கிற்றுலகு.

ராகம்: தோடி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

துறவறம் பூண்டு மிக்க தூய்மையுடன் ஒழுகும்
திறமுள்ளார் பெருமையே உலகினில் உயர்ந்ததாம்

அனுபல்லவி

பிறவியாம் பிணியது பீடிக்காமலேயிந்தப்
பிறவியிலாகிலும் துறவியாகத் துறக்கும்

சரணங்கள்

இம்மை மறுமை எனும் இருமையின் இயல்பினை
செம்மையாகத் தெரிந்து இன்பதுன்பம் அறிந்து
தம்மையும் அறவழியில் தவறாது காத்து நின்று
இம்மையும் மறுமையும் இன்பம் தழைத்திடவே.

—யாழ்ப்பாணம் ந. வீரமணி.

-குறிஞ்சிக் கவிஞன்-

கயல்விழியா லேயென்னை நோக்கினாய்
கதையெல்லாம் படமாகக் காட்டினாய்,
புயல் தோற்க இமைதன்னை மூடினாய்—அதில்
புரியாத நடனத்தை ஆடினாய்,

பக்கத்தில் நீவந்து அமர்ந்தாய்—தேன்
பாகினையே மொழியாகத் தந்தாய்,
திக்கெல்லாம் நான் பறக்க வைத்தாய்—அதில்
சேர்ந்து நீ என்னோடு வந்தாய்,

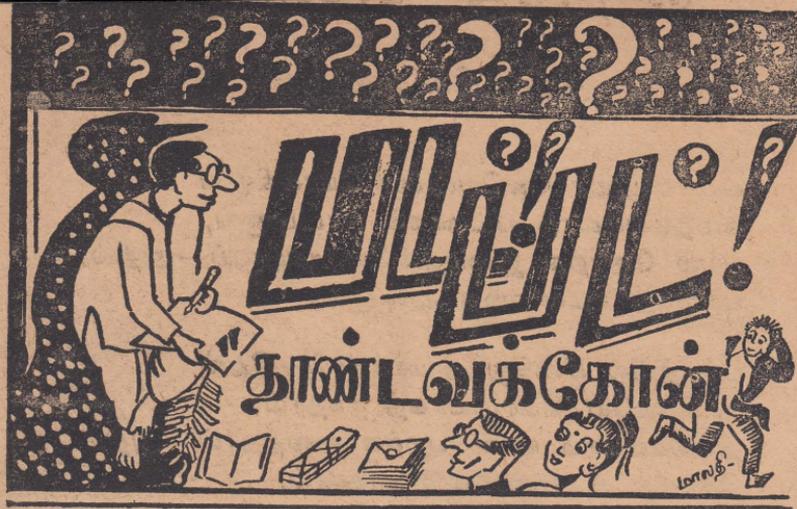
இமைக்காது நான் பார்க்க வைத்தாய்—என்
இதயத்தை உன்னோடு சேர்த்தாய்,
சுமைதன்னை நீயிறக்கி வைத்தாய்—புதுச்
சுவைதன்னை நீ எனக்குத் தந்தாய்,

விடிகின்ற வரை நீயும் பேசினாய்—என்னை
விண்ணுக்கும் வரச் சொல்லிக் கூவினாய்
விடிவெள்ளி முளைத்ததென்றெழுந்தாய்—என்
வேதனையை நீயெங்கு கண்டாய்

வீட்டிற்குப் போவதற்குச் சென்றாய்—இரு
விழியாலே விடைகொள்ள நின்றாய்,
ஓட்டுங்கள் இருநாளை என்றாய்—பின்
ஓடிவருவேனென்று சென்றாய்,

பற்றியது நெருப்பென்ற பிரிவு—இங்கு
பதைப்பது என்னுடைய உருவு,
முற்றியதுநீயிட்ட நெருப்பு—அது
முற்றழிய வந்து கொடு சிரிப்பு.

அ. சிவப்பிரகாசம், ஏழாலை மேற்கு.

கே: தேர்தற்காலத்தில் மகாவலி கங்கையை வடக்கே திருப்புவேன் என்று கூறிய ஆசாமி இன்று மௌனமாயிருப்பதேன்?

ப: தேர்தற்காலத்தில் அப்படிக்கத்திக்கத்தி தொண்டை வரண்டு போய்விட்டது. இனி, மகாவலி நீர் வந்து அந்த வாட்சியைப் போக்கி ன்றான், அவர் மீண்டும் குர லெழுப்புவார்!

கே: சென்ற மே தினத்தில் வடை, தோசைகளின் ஆதரவு தமக்கு வேண்டாமெனப் பகிரங்கமாகக் கூறிய இடதுசாரித் தலைவர்கள், தர்மகுலசிங்கத்தின் நினைவு விழாவைக் கொண்டாட வடபகுதிக்குப் பவனி வருவதின் அர்த்தம் என்ன?

ப: "வடை, தோசை என்று இந்தியத் தமிழர்களையல்லவா நாம் குறிப்பிட்டோம். இலங்கைத் தமிழர்களையல்லவே" என்று சொல்லிச் சமாளிப்பார்கள் அவர்கள். தோசை

யையும் வடையையும் புரட்டி புரட்டி வேகவைப்பதைப்போல், இவர்கள் தம் நாவைப் புரட்டிப்புரட்டி இங்குள்ளவர்களை வேகவைப்பார்கள்! இவர்களுடைய 'புரட்சி'யே இது தான்!

S. அருணாசலம்,

313/1 நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கே: சிவாஜி கணேசன் நடித்த படங்களுள் தங்களை மிகவும் கவர்ந்த படம்?

ப: சிவாஜி நடித்த படங்களுள் என்னைக் கவராத படம் எதுவுமே யில்லை. இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. வேரிற் பழுத்த பலாவையும், முற்றிக் கனிந்த இதரைப் பழுத்தையும், பறிக்கமுன் பழுத்த செம்பாட்டானையும் கொண்டு வந்து எது சிறந்தது என்றால் சரியான பதில் சொல்லத் தடுமாறத் தான் வேண்டும். சிவாஜியின் படங்களின் தரத்தை மதிப்பிடுதலும் இப்படியே!

ஜீவமலர், அரசபவனம், செட்டிகுளம்
கே: எல்லாத் தொழிலிலும்
சிறந்த தொழில் ஆசிரியத்
தொழிலா, விமானமோட்டும்
தொழிலா?

ப: சிறந்த தொழில் ஆசிரியத்
தொழில்தான்! ஆசிரியர்களுக்குப்
போதிய ஊதியம் கொடுக்கப்படுவ
தில்லை; உரியமதிப்புக் கொடுக்கப்படு
வதில்லை என்பதெல்லாம் உண்மை
தான். என்றாலும் சிறந்த தொழில்
ஆசிரியத் தொழில்தான். வேண்டு
மானால், விமானமோட்டும் தொழிலை
“உயர்ந்த” தொழில் என்று சொல்ல
லாமே!

ஐயன் னு முருகையா, மயிலணி

கே: அன்று வாழ்ந்த மனித
னுக்கும் இன்று வாழும் மனித
னுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

ப: அன்றைய மனிதன் வாழ்வ
தற்காக உண்டான்; இன்றையமனி
தன் உண்பதற்காக வாழ்கின்றான்.
உபாட்சி, டின்னர், என்பதிற்குள்ளே
இன்றைய பெரிய மனிதர்களின்
பெரும்பகுதி நேரம் செலவாகின்றது.
த. சிற்சபேசலிங்கம்,

ஏழாலை, தெற்கு.

கே: “கலைச் செல்வி” மாத
இதழில் மாணவர் மன்றம் ஒன்று
ஆரம்பித்தால் என்ன?

ப: இப்போதைய மாணவர்கள்
சிலர், பழம் பெரும் எழுத்தாளர்களை
விடச் சிறப்பாக எழுதுகின்றனர்.
இத்தகையோரின் படைப்புக்கள்
அனைவராலும் வாசிக்கப்படவேண்டி
யவை. “மாணவர்மன்றம்” பகுதியில்
இவர்களை ஒதுக்குவது நீதியாகாதே
மாணவர் முதல் மனவளர்ச்சி பெற்ற
அறிஞர்வரை எல்லாரும் படிக்கும்
படி. “கலைச் செல்வி”யை வெளி

“சிவாஜி “சீசன்” மங்கத்
தொடங்கிவிட்டது. இனி, இருள்
மயமான வதிர்காலத்திலேயே அவர்
தவிக்கப் போகின்றார்” என்ற ஒரு
பிழையான செய்தியைச் சிலர்
கிளப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள். “சிவாஜி
யைப் போற் சிறப்பாக நமரால்
நடிக்க முடியவில்லையே” என்பதனால்
அவர்மீது எரிச்சலும் பொருமையுப்
கொண்ட சில நடிக்காளும், சிவாஜி
யைத் தம்படத்தில் நடிக்க வைக்க
வேண்டும் என முயன்று தோல்வி
யடைந்த சில தயாரிப்பாளர்களும்
சிவாஜி தரமைக் கௌரவிக்கிற
ரில்லையே என நினைத்துப் புழுங்கும்
பத்திரிகையாளர்களுமே இந்தச்
செய்தியை உருவாக்கியவர்கள்.
இந்தச் செய்தியைப் பொய்யாக்கிக்
கொண்டு, நடிப்பு வகில் தன்
வெற்றிக் கொடியமேலு உயர்த்தி
விட்டார் நடிக்கர் திலகம். “திருவிளை
யாடல்” படத்தில் நடிக்கர் திலகத்தின்
நடிப்பு, கையாடத்திற்கு மேலே.
‘எவறெஸ்ட்’ வரை சென்றுவிட்டது!
“யார் என்ன சொன்னாலும் என
நிலையிலிருந்து தவறேன்” என
அமைதி நிறைந்த உள்ளத்துடன்
இனிமை நிறைந்த பாளத்தைப்
பருகிக் கொண்டிருக்கின்றாரே?

அகிலனின் "பாவை விளக்" கில் நடிகர் திலகம் ஒரு கட்டத்தில் ஷாஜகானாகத் தோன்றியது நேயர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். இப்போது "பணம் படைத்தவன்" படத்தில் மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ஆர், ஷாஜகானாக நடித்து வருகின்றார். காதல் காட்சிகளில் சற்று நெருங்கி நடிக்கும் எம். ஜி. ஆர் அந்த மும் தாலை எதிர்பார்த்து இங்கே காத்திருக்கின்றாரே?

யிருவதுதான் நிர்வாகிகளின் திட்டம் தனித்தனிப் பகுதிகளை ஒதுக்கினால் விற்பனை சிலக்மயம் அதிகரிக்கலாம். விற்பனை பெருகுவதுதான் இலட்சிய மென்றால், அதற்குச் 'சிப்' பான பல வழிகள் இருக்கின்றனவே!

சி. கனகாம்பிகை, கல்வியங்காடு.
கே: அன்பு, பாசம்—இரண்டிற்கு முள்ள வேறுபாடு?

ப: உறவு கடந்தது அன்பு உறவுடன் கூடியது பாசம்.

எம். வை. எம். மீ. ஆத்,
கொழும்பு-14
கே: சமீபத்தில் நடந்தேறிய தேர்தலின் பலாபலன்களை உற்று நோக்குமிடத்து மக்கள் அரசியலறிவில் எத்துணை முன்னேறியுள்ளனர்?

ப: பணநாயகமும் பகட்டுநாயக

மும் புரட்டுநாயகமும் வேண்டாம்; சனநாயகமும் குணநாயகமும் சேனாயகமும் செல்வநாயகமுமே வேண்டும் என்பதைச் சரியாகவும் தெளிவாகவும் தீர்மானிக்கக்கூடிய அளவிற்கு முன்னேறியுள்ளனர்! ஆனந்தம், ஏழாலை தெற்கு.

கே: புலால் உண்ணக்கூடாது உயிர்களைக் கொல்லக்கூடாது என்றெல்லாம் வள்ளுவர் சொல்லியுள்ளாரே, அப்படியிருக்க, ஆட்டுக்கடாக்களையும் கோழிச் சேவல்களையும் ஆலயங்களிற் பலியிடுவது எதற்காக?

ப: பொய் சொல்லக்கூடாது என்றும் வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கின்றார்; நம்மிற் பலர் வாயைத் திறந்தால் வருவதெல்லாம் பொய்தானே! நன்றி மறக்கக்கூடாது

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கின்றார். நன்றியை விட மற்ற எல்லாமே எமது நினைவில் பசுமையாக இருக்கின்றனவே! கோழிக்கறி சாப்பிட்டாற்றான் 'திருவள்ளுவர் கூறிய கொல்லாமை'யைப் பற்றிச் சிறப்பாகச் சொற்பொழிவாற்றலாம் என்கின்ற நிலை இருக்கும் போது, இன்னும் எத்தனையோ அநியாயங்கள் நடக்கத்தான் செய்யும்!

வீ. எஸ். பாலு, மருதடி நல்லூர்
கே: சில பத்திரிகைகள் தோன்றியவுடன் மறைந்துவிடுகின்றன. காரணம் என்ன?

ப: பெறும் ஆசை மட்டுமே இப்பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்தோரின் மூலதனமாக இருப்பதால்! கம்பருக்கு ஆசை பிறந்தது. இராமாயணத்தைப் பாடி முடித்தார். நமக்கும் ஆசை பிறந்ததென்று நாலு வரிக் கவிதை எழுதினால் உலகம் தாங்குமா? பத்திரிகை நடாத்துவதற்கும் ஒரு 'மனத்திட்டம்' வேண்டும்!

சி. ஆர். நீலா, கந்தகெதரை
கே: முந்திய பிரதமருக்கும் இப்போதைய பிரதமருக்குமுள்ள வித்தியாசங்களைக் கூறுவீரா?

ப: முந்திய பிரதமர் கணவனை இழந்தவர்; இப்போதைய பிரதமர் கல்யாணமே செய்துகொள்ளாதவர் முந்தியவர், எதற்கெடுத்தாலும் "காலஞ்சென்ற எனது கணவரின்." என்று கண்ணீர் வடிப்பார்; இப்போதைய பிரதமர் "காலஞ்சென்ற என் தந்தையின்..." என்று சொல்லிக் கண்ணைக் கசக்காமல், காரியத்தில் கண்ணையிருப்பார்.

சி. கந்தசாமி, கொக்குவில்
கே: பத்திரிகை ஒன்றின் நிருபராகக் கடமையாற்ற நான் விரும்புகின்றேன். எனக்கு ஆர்வம் நிறைய இருக்கின்றது. ஆனால் பண்வருவாய் போதாதே என்று கவலைப்படுகின்றேன்.

ப: எந்தத் தொழிலில் ஆர்வம் அதிகமோ அதில் இறங்குவதுதான் நல்லது. ஆரம்பத்தில் வருவாய் குறைந்தாலும், ஆர்வமிருந்தால் நீங்கள் நிச்சயம் முன்னேறலாம்.

செய்திவேட்டைச் செல்லத்துரை என்று ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கிறாரே. தெரியுமா? "வீரகேசரி" யின் யாழ்ப்பாண நிருபர் அவர்தான். பள்ளியாசிரியராக இருக்க வேண்டியவர், பத்திரிகை நிருபராகக் கடமையாற்றுகின்றார். செய்திகள் சேகரிப்பதிலே அவர் புலி. அவருடன் அரசியல் பேசலாம். ஆனால் அவர் எந்தக் கட்சி என்பதை அறிய முடியாது. எழுத்துலகத்தைப் பற்றிப் பேசலாம். அவர் எந்தக் கோஷ்டியை ஆதரிக்கின்றார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதது. இப்படி எல்லாருக்கும் நல்லவராயிருந்து செய்திகளைக் கறந்து பணம் பண்ணி விடுவார். அவர் "வீரகேசரி"யை விட்டாலும், 'வீரகேசரி' அவரை விடாது! அவரைப்போல் உங்களாற் கடமையாற்ற முடியுமா? அப்படியானால், முன்னேறலாம்!

M. G. R. பித்தன், திருநெல்வேலி.

கே: தாண்டவக்கோனாரே! நீர் என் சிவாஜிகணேஷனை அளவிற்கு மீறிப் புகழ்ந்து எழுதுகிறீர்? தங்களுக்கு நடிகர் திலகம் லஞ்சம் தருகிறாரா?

ப: மாசில் வீணையையும் மாலை மதியத்தையும் வீசுந்தென்றையுள் வீசுகின்ற வேனிலையும் எண்ணி எண்ணி மகிழ்கின்றோம்; புகழ்கின்றோம். ஏன்? அவை எமக்கு லஞ்சம்தருகின்றனவா? இல்லையே! மக்கள் திலகத்தின் பண்பைப் புகழ்கின்றோம்; அவர் எமக்கு லஞ்சமா தருகின்றார்? உலகத்துச் சிறந்த நடிகர் என நான்கைந்து பேரைத் தெரிவி செய்தால், அதில் நம் சிவாஜிகணேஷனுக்குச் சிறப்பான ஓர் இடம் உண்டு இந்த உண்மையைச் சிறந்த மனத்துடன் ஒப்புக்கொள்பவர்கள், அவரைப்பற்றி நான் எழுதுவது போதாது என்றுதான் கூறுவார்களேதவிர, போதுமே என்று நிறுத்தமாட்டார்கள். உபமுடைய கேள்வியையே சிவாஜிகணேஷன் என ஆரம்பித்து நடிகர் திலகம் என முடித்திருக்கிறாரே காரணம் என்ன?

வானொலிக் கலை விழா

இலங்கை வானொலித் தமிழ்ப்பகுதியினர் சென்ற 28-8-65 சனிக்கிழமை யாழ்-மத்திய கல்லூரித் திறந்தவெளியாங்கில் மிகவும் சிறப்பான முறையிலே கலைவிழா ஒன்றை நடாத்தினர். நிகழ்ச்சிகளின் தரமும், கண்டுகூறிக்க வந்திருந்த ரசிகர்களின் தொகையும் அவ்விழாவை ஒரு வெற்றியாகவே ஆக்கிவிட்டன.

எல்லாருடைய ஏகோபித்த பாடாட்டுதல்களையும் பெற்று அன்றைய நிகழ்ச்சிகளில் முதலிடம் பெற்றது "வேலும் மயிலும்" என்ற நகைச்சுவை நிகழ்ச்சி. செல்வரத்தினமுடி. சண்முகலிங்கமும் ரசிகர்களை வயிறு குலுங்கச் சிரிக்கவைத்து ஈழத்தின் தலைசிறந்த நகைச்சுவையாளருள் தமக்குத் தனியான இடமுண்டு என்பதை நிரூபித்தனர். "டெலிவிஷன்" இன்னமும் நம் நாட்டிற்கு வரவில்லை. ஆனால் அவர்களிருவரும் நல்லூர்த்திருவிழாக்காட்சியொன்றை ரசிகர்களுக்கு நன்கு காட்டிவிட்டனர். தாவடியூர் ஷடிவேல் 'கொட்டகைக் கூத்துக் கோணங்கியாகத் தோன்றினார். அவர் பாடிய "கக்கா கிக்கீ குக்கூ" என்ற பாட்டும், சுவையுடன் எடுத்துச்சொன்ன வாழ்க்கைச் சம்பவங்களும் நல்விருந்தாயமந்தன. அடுத்துக் குறிப்பிடத்தக்கவிதத்தில் அமைந்தது வீணை கிருஷ்ணமூர்த்தி தயாரித்தளித்த "பல்லியம் இயம்பின" என்ற நிகழ்ச்சி. ஜனரஞ்சகமான உருப்படிகளை வீணையில் மீட்டி ரசிகர்களின் காதிலே தேன்பாயச் செய்தார்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் மாணவிகள். அத்தனை வீணைகளின் ஓசையை மீறி வேணுகானம் கேட்டதே, காரணம்? ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை தயாரித்தளித்த "பஞ்சபூதங்கள்" நாடகம் மேடையிலே

பார்த்து ரசிப்பதற்கு ஏற்றது. வானொலியில் கேட்டு ரசிப்பதற்கு முடியுமா என்பதைப் பொறுத்திருந்தே கேட்கவேண்டும்! வீட்டின் உரிமையாளரே. வேலைக்காரனாக நடிக்கின்றார் என்ற இரகசியத்தை முதலில் வெளியிடாதிருந்திருந்தால் சுவை இன்னும் அதிகரித்திருக்கும். வெறும் நகைச்சுவையுடன் நிற்காது, "பிறப்பினால் ஒருவனை எடைபோடக்கூடாது; குண நலன்களைக் கொண்டே எடைபோட வேண்டும்" என்ற உண்மையையும் நாடகம் வலியுறுத்தியது. யாழ் கலாமன்றத்தினரின் நடன நிகழ்ச்சிகள், கொழும்புத்துறை இந்துமகா வித்தியாலயத்தினரின் "வள்ளி திருமணம்," க. சிவனேசனின் "காவடியாட்டம்" முதலியவை மேடையில் பார்த்து ரசிப்பதற்கே ஏற்றவை கலாமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் சத்தியபாமா இராஜலிங்கத்தின் குரலிசையும் "வள்ளி திருமண"த்தில் பாம்தில்லாராஜாவின குரலிசையும் குறிப்பிடக்கூடியனவாக இருந்தன. கலைஞானமும், திறமையும் இருந்தபோதிலும், சந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமான உருப்படிகளைத் தெரிவு செய்யாவிட்டால், அந்த நிகழ்ச்சி எதிர்பார்த்த வெற்றியைக் கொடுக்காது என்பதற்கு உதாரணமாக இருந்தது இராமநாதன் இசைக் கழக மாணவிகளின் கோஷ்டிகாளம். அவர்கள் அன்று பாடிய வீரமணியின் சாகித்தியத்தைத் தவிர மற்ற எதுவுமே ரசிக்கும்படியாக அமையவில்லை. வானொலி நிகழ்ச்சிகளானே என்ற எண்ணத்தினற்போலும் மாவை முத்தமிழ் மன்றத்தினர், தம் உடுப்பைப்பற்றி அக்கறை எடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய "வசந்தன் ஆட்டம்" மனதிற்குப் பிடித்தது. ஆனால் அவர்களை நிமிர்ந்து பார்க்க

முடியவில்லையே! தரளந்தவருத அவர்களுடைய கோலாட்ட நிகழ்ச்சியையும், பின்னணிப் பாடல்களையும் வானொலி நிகழ்ச்சியை ரசிப்பதைப் போல் பலர் காதாலேயே ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தரம்வாய்ந்த கலைஞர்களைக் கொண்டு தரமான நிகழ்ச்சிகளைத்

தயாரித்தளித்த இலங்கை வானொலித் தமிழ்ப்பகுதியினரையும், குறிப்பாகத் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி திரு. க. செ. நடராசா அவர்களையும் அவருடைய உதவியாளர் ராஜசுந்தரம், அவர்களையும் எவ்வளவு தரம் பாராட்டினாலும் தகும்.

— சிற்பி

பேரும் பரிசும்-5

சரியான விடைகள்

வெண்ணிலாவும் வானும்	:	பாரதிதாசன்
காலங்களில் அவள்	:	கண்ணதாசன்
தூங்காதே	:	பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்
உள்ளத்தின் கதவுகள்	:	ஆலங்குடி சோமு
எங்கிருந்தோ வந்தான்	:	பாரதியார்

பரிசுபெறுவோர்

முதலரம்பரிசு : 10 ரூபா
 ஞா. விமலரட்ணம்,
 ஜீவன போட்டேர்,
 சாவகச்சேரி.

இரண்டாம்பரிசு . 5 ரூபா
 வே. குமாரசாமி,
 கல்வயல்,
 சாவகச்சேரி.

மூன்றாம்பரிசு : “கலைச்செல்வி” ஓராண்டுச் சந்தா

வே. தில்லைநாதன்

மருதடி.

மட்டுவில் தெற்கு,

சாவகச்சேரி.

ஆறுதற் பரிசுகள்

- 1 வே. நடராஜன், 29, எலகொஸ்வத்தை, மயிலகஸ்தன்ன, புதுளை.
- 2 சீ. ஆ. ஜயந்தன், 5, அங்கிள் ரோட், மட்டக்களப்பு.
- 3 சி. கண்ணன், மே/பா இ. சிவதாஸ், தொண்டமனாறு.
- 4 சி. சுந்தரலிங்கம், துரைசாமிவீடு, புகையிரதவீதி, சுன்னாகம்.
- 5 S. முத்துராஜ், பாலசுப்பிரமணிய ஸ்டோர்ஸ், அட்டன்.
- 6 அ. தேன்மொழி, கல்வயல் முதலாம் கட்டை, சாவகச்சேரி.
- 7 எஸ். எம். ஜே.பைஸ்தீன், “நூர் மஹால்” சிலாபம்.
- 8 உஷா சிவதாஸ், 255, பெருந்தெரு, தொண்டமனாறு.
- 9 வீ தியாகராசா, 151/44, ஜெம்பட்டா வீதி, கொழும்பு-13.
- 10 சு. ஜோகாம்பிகை, பெரிய அரசடி, சாவகச்சேரி.
- 11 அநர் வேலழகன், கல்வயல் முதலாங்கடடை, சாவகச்சேரி,
- 12 இ. வே. இராமநாதன், நுணவில் கிழக்கு, சாவகச்சேரி.

பேரும் பரிசும்-6

1ம் பரிசு : 10 ரூபா

2ம் பரிசு : 5 ரூபா

3ம் பரிசு : "கலைச்செல்வி" ஓராண்டுச் சந்தா

ஆறுதற்பரிசுகள்: பன்னிரண்டு பேருக்கு "கலைச்செல்வி" ஐப்பசி இதழ் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

முடிவு திகதி: 20-9-65

உலகப் புகழ் பெற்ற ஐந்து நூல்களின் பெயரைத் தருகின்றோம். அவற்றின் ஆசிரியர்களின் பெயர்களை நீங்கள் அஞ்சலட்டையில் மட்டும் எழுதி 20-9-65க்கு முன் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி அனுப்பவேண்டும். வழக்கம்போற் பரிசு வழங்கப்படும்.

நூல்கள்

1. இழந்த சுவர்க்கம்
2. சாகுந்தலம்
3. மாக் பெத்
4. கீதாஞ்சலி
5. டாக்டர் விவாகோ

விடைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-

கலைச்செல்வி

புகையிரத நிலைய வீதி,

கன்னடகம்.

உங்கள் அச்சவேலைகளுக்கு

ஆசீர்வாதம் அச்சகம்

32, கண்டி வீதி, : : யாழ்ப்பாணம்

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம்

ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும்

அச்சிடக்கூடிய ஒரே இடம்!

FOR YOUR PRINTING REQUIREMENTS

ASIRVATHAM PRESS

**32, Kandy Road,
JAFFNA.**

கனிப்புற்ற வாழ்க்கை சலிப்புற்றதா?

அதற்குக் காரணம்,

கல்யாண விஷயமா? சாதல் விவகாரமா? கிரக
தோஷமா? கீர்த்தி கேடா? குடும்பத் தகராறு?
கூடுதல் கடனா? கெடுதல் வருகையா? கேடுகள்
சேர்க்கையா? கைநஷ்ட வியாபாரமா? கொடிய
எதிரியா? கோணல் வாழ்வா? கௌரவத் தரழ்வா?
எதுவானாலென்ன?

நிவாரணம் பெற என் உதவியை நாடுங்கள்.

இலவச ஆலோசனைக்கு
எனக்கொரு கடிதமெழுதுங்கள்

பி. எம். தீசநாயக்கா

(நான்கு கோயில்களின் தருமகர்த்தா)

கண்டி ரோட்

போன்: 454

கம்பளை,

நினைவு மலர்கள் வெளியீடுவோரே!

பாடசாலை அதிபர்களே!

புத்தக ஆசிரியர்களே!

பத்திரிகை நிர்வாகிகளே!

குறைந்த செலவில்

சிறந்த 'புளக்'குகள்

செய்யவேண்டுமானால்

எங்களுக்கு எழுதுங்கள்

Sri Lanka Block Makers

131, MESSENGER STREET

: COLOMBO

அழைப்பு!

உங்கள் வீடுகளுக்கு நவீன முறையில் யன்னல் கிறீல்கள்,
கேற்றுகள் செய்ய விரும்புகின்றீர்களா?

உடைந்துபோன இரும்புத் தளவாடங்களை ஒட்டுவதற்கு
விரும்புகின்றீர்களா?

இரும்புக் கம்பங்கள், கம்பிகள், குழாய்கள் வாங்க
விரும்புகின்றீர்களா?

எங்களிடமே வாருங்கள்!

மலீவானவிலையில் விரைவான முறையில்
உங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றுவோம்

வேலழகன் வேக் சொப்

காங்கேசன் துறை வீதி,

சுன்னுகம்.

R.V. க்ஷுடர்
R.V.G. பீடிகள்
மேலானவை

ஒரு
சீரான
கலவை

R.V.G.
R.V.G.
R.V.G.
R.V.G. SONS. PALGHAT

தயாரிப்பாளர்கள்:-

R.V.G. ரிஜி. க் கம்பெனி,

34, மானிப்பாய் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.